

Година ХСІ

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

*Слушање
Гласа Божјеџ*

Јул - Септембар 2015

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Мађарској
- 5 Хоћете ли да ми посветите пажњу
- 10 Практично слушање гласа Божјег
- 15 Божји глас у природи
- 20 Божји представници
- 25 Прилог прве суботе:
За мисионске школе
- 26 Глас Божји у Заједници
- 31 Слушање писане Речи Божје
- 36 Како проучавати Библију
- 41 Разумевање
- 46 Чувајте се тврдоглаве упорности
- 51 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Вашингтону
- 52 Слушање без двоумљења
- 57 Историја послушности Богу
- 62 Христос слуша свога Оца
- 67 "Говори Господе!"
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСІ

Број 3

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у гради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Изази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:
Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:
Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел. Факс:
(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:
Бирограф, Земун

Предговор

Поред толиког мноштва гласова у данашњем свету, где можемо потражити и наћи истину? Како можемо упознати Божју вољу и сачувати се од сотонских обмана? Да ли је заиста битно шта верујемо?

"Закон и свједочанство тражите. Ако ли ко не говори тако, њему нема зоре" (Ис. 8,20). Божји народ је упућен на Свето писмо као своју заштиту од утицаја лажних учитеља и обмањивачке силе духова таме. Сотона се користи свим могућим лукавствима да људима онемогући упознавање Библије; јер њено јасно учење открива све његове обмане. Свако оживљавање Божјег дела подстиче кнеза зла на већу активност; сада он прикупља све своје снаге за завршну борбу против Христа и Његових следбеника. Ускоро ће се пред нама показати последња велика обмана. Антихрист ће своја чудеса чинити пред нашим очима. Његово имитирање биће толико слично правим чудесима да ће бити немогуће разликовати једно од другог, осим помоћу Светог писма. Његовим сведочанством морамо проверавати свако тврђење и свако чудо.

"Они који се труде да се покоравају свим Божјим заповестима биће изложени руглу и подсмеху. Они могу да опстану само помоћу Божјом. Да би могли да издрже искушења која им предстоје, они вољу Божју морају да схвате онако како је она откривена у Његовој Речи; они Бога могу да поштују само ако имају правилну представу о Његовом карактеру, о Његовој владавини и Његовим намерама и ако поступају у складу са тим. Нико осим оних који су се утврдили темељним познавањем библијских истина неће моћи да се одржи у последњем великом сукобу. Свака душа ће бити стављена на одлучујућу пробу: Хоће ли више слушати Бога или човека? Одлучан час је управо пред нама. Јесу ли наше ноге утемељене на стени непроменљиве Божје Речи? Јесмо ли спремни да чврсто станемо у одбрану заповести Божјих и вере Исусове?" – *Велика борба*, 525.

"Божји глас нам говори посредством Његове писане Речи, и има много гласова које можемо чути; али Исус каже да се чувамо оних који говоре: 'Овде је Христос, или ондје је Христос, стога без Светих списа Божје Речи не можемо знати да ли они говоре истину или не.'" – *Вера и дела*, 55.

"Али Бог жели да на земљи има народ који ће Библију и само Библију истичати као једино мерило сваког учења и темељ сваке реформе." – *Велика борба*, 526.

Као хришћани протестантског усмерења а посебно као припадници Ресформног покрета адвентиста седмог дана чврсто верујемо да Божји глас треба поштовати и уважавати изнад свега другог. Наша је жеља и молитва да ове лекције помогну свим учесницима наше суботне школе да препознају и послушају Божји глас у сваком погледу.

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

**Прилоџ њрве субоџе у месецу
За реновирање Молиџвеноџ дома
у Мађарској**

Мађарска је копнена земља у Централној Европи са близу десет милиона становника већином католичке вероисповести. Порука Реформног покрета позната је у овој малој земљи од самог настанка Реформног покрета у Европи. Од 1990. године уживали смо велике верске слободе. Међутим, садашње власти преформулисале су наш статус од признате цркве у верско удружење. То нам је донело нове тешкоће.

Пре 1990. године наши верници су своја богослужења одржавали у приватним кућама. Међутим, кад су политичка ограничења из комунистичке ере уклоњена, одлучили смо да купимо или градимо Молитвени дом. У току 1992. године почели смо са изградњом новог црквеног комплекса у Мођороду, удаљеном око 20 км од главног града Будимпеште. Верници из Мађарске су верно помагали у давању прилога и вредно помагали у изградњи новог Молитвеног дома. Године 1995. милошћу Божјом у том здању могли смо да одржимо Међународни омладински конгрес. Други такав конгрес одржан је овде 1997. године а трећи у току 2001. Данас имамо већи број посетилаца на нашим разним програмима. Објекат се такође користи и за седмичне веганско–вегетаријанске течајеве кувања. То се редовно одржава већ више од десет година и показало се заиста популарним у јавности. Међутим, ово здање у којем се налази и Молитвени дом, после 17 година тражи реновирање да би боље одговарало месту прикладном за богослужење.

Ми имамо такође старачки дом за потребе наше старије браће и сестара; ту постоје и просторије за Молитвени дом, али је грађевина веома стара и тражи реновирање. Иако су наша овдашња браћа и сестре веома дарезљиви у својим прилозима, немамо довољно финансијских средстава за поменуте радове.

Зато молимо браћу, сестре и пријатеље широм света да драговољно приложе свој допринос прве суботе у јулу ове године. Наша је молитва Господу да вас благослови и ваше прилоге за овај пројекат да бисмо могли да наставимо коришћење поменутих објеката на славу и част Његовом имену.

Унапред захваљујемо за вашу дарезљивост.

Ваша браћа и сестре из Мађарске

Хоћете ли да ми посветите њашњу?

"Шта је још требало учинити винограду мојему што му не учиних?" – Ис. 5,4.

"Срце небеског Оца чезне за својом децом на земљи љубављу која је јача од смрти. Бог нам је у жртви свога Сина, у том једном дару, поклонио цело небо. Живот и смрт нашег Спаситеља, Његово посредовање између нас и Бога, служба анђела, залагање Светог Духа, деловање Оца у свима и кроз све, непрестана служба небеских бића - све то служи спасавању изгубљенога." – Пуџ Хрисћу, 18.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, 15. april, 1889.*

□ *Недеља*

28. јун

1. РАЗГОВОР СА БОГОМ

а. Да ли Бог жели да општи са људским бићима? Дјела 17,27; Ис. 65,1.

"Шта ли тек небески анђели мисле о јадним и беспомоћним људским бићима, о бићима која су изложена искушењима, а тако се мало моле и имају тако мало вере, иако је Божје срце испуњено безграничном љубављу према њима, иако је Он спреман да им да много више него што то они уопште могу да затраже или чак и помисле? Анђели су срећни што могу да се клањају Богу и што им се пружа прилика да бораве у Његовој близини. Својом највећом радошћу они сматрају одржавање присне везе са Њим; док синови овог света којима је помоћ коју само Бог може дати толико неопходна, задовољно настављају и без светлости Његовог Духа и без пратње Његовог присуства." – Пуџ Хрисћу, 85.

б. Са колико њих између нас Господ жели да одржава непосредну везу? Јевр. 8,11; Пс. 4,3 (посл. део).

"Спаситељ осећа бескрајну нежност према душама које је искупио својом драгоценом крвљу. Оне су залога Његове љубави. Он осећа према њима неизречиву чежњу. Његово срце је отворено не само за најбољу децу, него и за ону која су наследно оптерећена разним карактерним манама." – *Жеља векова, 499.*

2. БОГ ЖЕЛИ ДА ГОВОРИ СА ОНИМА КОЈИ МУ СЕ ПОСВЕТЕ

- а. Како је Бог говорио са Мојсијем? II Мојс. 33,11 (први део). Какав је Мојсије био као човек када је Бог говорио с њим лицем к лицу? IV Мојс. 12,3; Јевр. 3,1.2.**

"Попни се к мени на гору" (II Мојс. 24,12), каже Господ и свакоме од нас. Мојсију је, пре но што се оспособио да буде оруђе Божје у ослобађању Израиља, било одређено четрдесетогодишње општење с Њим у планинској усамљености. Пре но што је позван да фараону однесе божанску поруку говорио је са Анђелом у горућем жбуну... – *Здравље и срећа*, 353.

"И ми такође морамо наћи времена за побожно размишљање и молитву да бисмо примили духовно освежење. Силу и делотворност молитве ми не ценимо као што би то требало. Молитва и вера учиниће оно што се не би постигло никаквом земаљском силом." – *Ibid.*, 454.

- б. Каква личност је био Самуило кад је Бог први пут говорио с њим? I Сам. 3,1 (први део). Зашто Самуило није препознао Бога када га је први пут позвао? Стихови 4,5.7.**

"(Самуило) је био љубазан, великодушан, послушан и пун поштовања... Био је услужан и веома љубазан, и чак ни отац не би толико волео своје дете колико је Илије волео Самуила." – *Патр. и њороци*, 606.607.

- с. Каква је личност био Корнелије кад му се Бог јавио у визији? Да ли је он био члан Божје Заједнице у то време? Дјела 10,1.2. Како је Корнелије одговорио на Божју поруку? Дјела 10,7.8.**

"Корнелије је био римски капетан. Био је богат и племенитог рода и налазио се на поверљивом и почасном положају. Незнабожац по рођењу, васпитању и образовању он је захваљујући свом контакту са Јеврејима стекао сазнање о Богу и молио Му се свим срцем, показујући сажалењем према сиромасима искреност своје вере. Био је надалеко чувен по својој дарежљивости, и својим праведним животом стекао је добар глас и међу Јеврејима и међу незнабожцима. Његов утицај представљао је велики благослов за све с којима је долазио у додир." – *Дела айостіола*, 97.

3. БОГ ГОВОРИ И СА ОНИМА КОЈИ МУ НИСУ ПОСВЕЂЕНИ

а. Какав је као личност био Кајин кад је Бог разговарао с њим? I Мојс. 4,1-5.8.

"Иако се Кајин оглушио о божанску заповест, ипак га Бог није препустио самом себи, већ се спустио да уразумљује човека који се показао тако неразумним. И Господ рече Кајину: 'Што се љутиш? Што ли ти се лице промијени?' Један анђео весник пренео му је божанску опомену: 'Нећеш ли бити мио кад добро чиниш? А кад не чиниш добро, гријех је на вратима. А воља је његова под твојом влашћу, и ти си му старији' (I Мојс. 4,6.7). Кајин је могао да бира и да се слободно одлучи и определи. Да је имао поверења у заслуге обећаног Спаситеља и био вољан да се покори Божјим захтевима, могао је да се радује Његовој милости. Али, како је тврдоглаво остао у свом неверовању и преступу, његова жалба што је био одбачен од Бога није имала основе." – *Паџр. и њороци, 52.*

б. Каква је као жена била Агара у време када је Бог разговарао са Њом? I Мојс. 16,1-9.

с. Каква је као особа била жена коју су фарисеји и књижевници довели пред Христа? Јован 8,3.4. Које је она постала слична после разговора с Њим? Јован 8,10.11.

"Жена је стајала пред Исусом дрхтећи од страха. Његове речи: 'Који је међу вама без гријеха нека најприје баци камен на њу' звучале су јој као смртна пресуда. Није се усуђивала да дигне свој поглед на Спаситељево лице, већ је ћутећи очекивала своју смрт. Зачуђена, видела је како тужитељи одлазе збуњени и без речи, а тада до њених ушију допреше речи наде: 'Ни ја те не осуђујем, иди и одсада не гријеш'. Срце јој се растапало, те паде пред ноге Исусове изражавајући јесцањем своју љубав и захвалност, и у горким сузама признаде своје грехе." – *Жеља векова, 448.*

"То је за њу представљало почетак једног новог живота, живота чистоте и мира, посвећеног служби Богу... Покајавши се, та жена је постала једна од Његових најоданијих следбеница. Она је самопожртвованом љубављу и оданошћу узвратила Његов милостиви опроштај." – *Ibid., 448.*

4. КАД БОГ ОДБИЈА ДА ГОВОРИ СА ЧОВЕКОМ

- а. Зашто Христос није хтео да говори са Кајафом у току свога саслушања? Мат. 26,62.63; Ис. 53,7.**

"Кајафа је био охол и свиреп човек, заповедничког држања и нетолерантан." – *Жеља векова, 520.*

"Кајафа је у Исусу гледао свог супарника. Изразита склоност народних маса да слушају Спаситеља и њихова очевидна спремност да прихвате Његово учење изазвале су жестоку завист првосвештеника; међутим, бацивши сад поглед на Сужња, Кајафа је морао да се диви Његовом племенитом и достојанственом држању. Посматрајући Га сад, све више је долазио до уверења да је тај Човек сличан Богу. Али већ у следећем тренутку презриво је одбацио ту мисао. Одмах затим зачуо се његов дрски глас како у подругљивом тону захтева да Исус пред њима изврши неко од својих силних чуда. Али су те речи допрле до Спаситеља као да их није ни чуо." – *Ibid., 681.*

"Господ чита срце свих који Му се моле и познаје њихове побуде и циљеве." – *IV Сведочанство, 589.*

- б. Да ли је Бог говорио са царем Саулом пред крај његовог живота? I Сам. 28,5.6. Зашто је Он овог пута тако поступио с њим? I Сам. 15,22.23.**

"Идућег дана Саул је имао да се упусти у борбу са Филитејима. Тамни облаци предстојеће пропасти већ су се гомилали око њега; он је чезнуо за помоћи и вођством. Али од Бога је узалуд тражио савета. 'Али му Господ не одговори ни у сну ни преко Урима, ни преко пророка'. Господ никад није одбио ниједну душу која Му се обратила искрено и скрушена срца. Зашто онда није одговорио Саулу? Цар је сам својим поступцима проиграо све могућности за обраћање Богу. Одбацио је савет пророка Самуила; прогнао је Давида, Божјег изабраника, и побио свештенике Господње. Зар је онда могао да очекује одговор од Бога кад је сам прекинуо све путеве који везују човека с небом... Богу је могао да се врати само путем покајања и понизности; међутим, охоли цар је у свом страху и очајању одлучио да помоћ потражи на другом извору." – *Пајир. и њороци, 713.*

5. БОГ ЖЕЛИ ДА МУ ПОКЛОНИМО ПАЖЊУ

а. Како је Господ настојао да придобије пажњу разних појединаца у прошлости?

- Мојсија: II Мојс. 3,2.3
- Илије: I Цар. 19,9–13.
- Валама: IV Мојс. 22,27.28.

б. Под којим условима Бог хоће да говори с нама данас? Пс. 46,10.

"Свима који се од Бога уче потребан је час потпуне тишине и смирености за разговор са сопственим срцем, са природом и са Богом. У њима мора да се открије живот који није у складу са обичајима и праксом овога света и морају имати лично искуство у упознавању воље Божје. Ми лично морамо чути Његов глас како говори нашем срцу. Кад сви остали гласови умукну, и кад у тишини чекамо пред Њим тада ћутање доприноси да глас Божји нашој души постаје још јаснији. 'Утолите', налаже Он, 'и познајте да сам ја Бог' (Пс. 46,10). Ово представља делотворну припрему за све који раде за Бога. Ко је на овај начин окрепљен, тај ће усред ужурбаног мноштва и све веће напетости у напорној животној активности, бити окружен атмосфером светлости и мира. Примајући нови дар и телесне и духовне снаге, његов живот ће одисати пријатним мирисом и откривати божанску моћ, која привлачи људска срца." – *Здравље и срећа, 41.*

"Онај ко жели да буде потпуно у Христу, мора прво да се потпуно ослободи охолости и задовољства самим собом. Тада у души настаје тишина и онда може да чује Божји глас." – *Знаци времена, 9. април, 1902.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како знамо да Бог жели да разговара са сваким од нас лично?
2. Како знамо да Бог жели да разговара са онима који Му се посвете?
3. Како знамо да Бог жели да разговара са онима који не иду с Њим?
4. Са ким Бог неће да разговара, и зашто?
5. Како Бог данас настоји да придобије нашу пажњу?

Практично слушање Божјег гласа

"*Науцише се неућени, мудрости, и безумни оразумише се.*" – *Приче 8,5.*

"Глас дужности је глас Божји - урођен, небом послан водич. Било да нам је пријатно или непријатно, извршимо дужност која је непосредно пред нама." – *РН, 29. децембар, 1910.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *III Свед., 485-506. ориж. 521-544.*

☐ *Недеља*

5. јул

1. БОЖЈИ ГЛАС У СВАКОДНЕВНОМ ЖИВОТУ

а. На који начин нам Бог уобичајено открива своју вољу? Лука 17,10. Можемо ли игнорисати овај метод Божјег општења, а да се не изложимо опасности?

.....

"Нико не може 'срцем вјеровати за правду' и задобити оправдање вером док наставља у пракси да чини оно што Реч Божја забрањује или док занемарује било коју познату дужност." – *Одабр. њоруке I, 396.*

"Међутим, док није извршио занемарену дужност за коју је знао, он (Мојсије) није могао бити сигуран, јер у том случају Божји анђели не би могли да га штите." – *Паџр. и њороци, 258.*

"Дужност не прихвата никакво ривалство, нити улази у компромис са било којом противничком силом. Ни најдражи пријатељи ни сродници не смеју да се постављају између ваше дужности и Бога. Глас дужности је глас Божји у вашој души." – *РН, 7. јун, 1887.*

б. Зашто је Господ био незадовољан ставом слуге којему је дао један таленат? Мат. 25,26,27; Лука 16,10.

.....

"Изневеравањем чак и у најмањим дужностима, човек закида Творцу службу коју Му дугује." – *Христове њоруке, 317.*

2. ОДБИЈАЊЕ ДА ПОСЛУШАМО

- а. Зашто богати младић није желео да учини оно што је Христос тражио од њега да учини? Мат. 19,21.22. Које две могућности Бог користи да би нас поучио нашој дужности?**

.....
 .....

"Човек или жена који напуштају место које им је Богом дано да би задовољили своје склоности и поступају по плану који су сами смислили разочараће се, јер бирају свој сопствени пут уместо Божјег." – *Синови и кћери Божје, 175.*

"Има појединаца који би јасно схватили своју дужност, кад би то било у складу са њиховим природним склоностима. Разум и околности им јасно указују на дужност, али када пут дужности није у линији са њиховим склоностима они те очевидне доказе често потишћују у страну. А затим се усуђују да од Бога траже да их научи шта им је дужност. Али са Богом се не можемо играти. Он таквима препушта да се руководе жељама сопственог срца." – *Сликара (часопис) 1. септембар, 1908.*

"Они који се не базирају на Божје захтеве у овом животу не би поштовали Његов ауторитет ни кад би били на небу." – *IV Свед., 295.*

- б. Зашто се Бог понекад уздржава да нам открива своју вољу? Ис. 59,1.2; Пс. 81,11.12; Јован 7,17.**

.....
 .....

"Човеку, жени или детету који неће да послушају глас дужности не може се помоћи; јер је глас дужности глас Божји. Кад људи и жене одбију да послушају божански савет и наставе путем који им се највише свиђа, њихова чула и срце постају тако неосетљиви да се на њих више не може утицати." – *Синови и кћери Божје, 175.*

- с. Шта је обично разлог за неприхватање Божје воље? V Мојс. 1,43; I Сам. 15,23.**

.....
 .....

3. НИЈЕ ПОТРЕБАН НИКАКАВ ПОСРЕДНИК

а. Треба ли да чекамо да нас неко други поучава шта је воља Божја? Јаков 1,5.6.

"Одговорност за своје дужности не можемо пребацити на друге и чекати да нам они кажу шта треба да чинимо. Не можемо се за савет и мудрост ослањати на оно што је људско. Као што је био вољан да толике друге поучи њиховој дужности, Господ ће и нас поучити. Ако Му се обратимо у вери, Он ће нам лично говорити о својим тајнама. Срце ће нам често пламтети у грудима кад нам се Он приближи да општи с нама онако као што је општио са Енохом. Они који су решени да нипошто не чине оно што Богу није угодно, знаће, кад у молитви изнесу свој случај пред Њега, којим путем треба да крену. Они ће бити обдарени, не само мудрошћу, него и снагом. Да би могли послушати и вршити верно своју службу, биће им дарована сила коју је Христос обећао." – *Жеља векова, 647.*

б. Шта нам је обећано кад се за вођство у молитви обратимо Богу? Приче 3,5-7.

"Кад се појаве потешкоће, и кад на свом животном путу наиђете на препреке, не очекујте никакву помоћ од смртних људи. Уздајте се само у Бога. Навика да другима причамо о својим тешкоћама нас само још више слаби а њима не даје никакву снагу. Своје саговорнике на тај начин само оптерећујемо својим духовним слабостима и недостацима од којих нас они не могу ослободити. Ми ослонац тражимо у заблуделом и ограниченом смртнику, док нам на располагању стоји снага непогрешивог и вечног Бога..."

"Много се мање треба поуздати у оно што је човек способан да учини, а више, далеко више, у Бога и у оно што је Он спреман да учини за сваку верну душу. Он жели да се вером чврсто ухватите за Његову руку, да од Њега очекујете велике ствари. Он жели да вам подари разумевање не само у духовном него и у овоземаљском животу. Он може да изоштри вашу интелигенцију, да вам подари тактичност и вештину." – *Христове поуке, 116.*

"Није ли Господ обећао да ће подарити вођство Светог Духа онима који то од Њега траже? И зар тај Дух није стварно најбољи вођа? Неки се изгледа плаше да држе Господа за Његову реч као да би то била дрскост или прекорачивање дозвољеног. Они се моле да их Господ учи а ипак страхују да покажу поверење у Његову задату реч и у чињеницу да смо од Њега поучени. Тако дуго долазимо нашем небеском Оцу у смерности, жељни и спремни да будемо поучени, зашто онда да сумњамо у испуњење Његовог обећања." – *Библ. ком. 278.*

4. БОЖЈИ СТАВ ПРЕМА НАМА

а. Које Христове речи нам откривају Очево спремност да нас лично поучава у погледу својих путева и намера? Мат. 7,7-11.

"Бог жели да Његова деца траже оно што ће им омогућити да својим животом открију свету Његову милост. Он жели да они траже Његов савет, да признају Његову силу. Од свих за које је дао свој живот, Христос с љубављу захтева да се покоравају Његовој вољи ако желе суделовати у радостима које је Он припремио свима који овде откривају Његов карактер. Добро је да смо свесни својих слабости, јер ћемо у том случају тражити снагу и мудрост које нам Отац радо даје као својој деци да би победили у свакодневној борби против сила зла." – *IX Сведочанство, 294.*

б. Како је стрпљив Господ у свом настојању да разговара с нама? Римљ. 14,5 (други део); II Петр. 3,9.

.....

с. Како стрпљиви и ми треба да будемо са другима у њиховом разумевању Божјих путева и намера? Мат. 7,12; Ефесц. 4,2; Лука 6,37.

"Као слободни Божји представници, ми од Њега треба да тражимо мудрост. Уколико се ученик потпуно ослања на туђе мишљење и без размишљања усваја планове других, онда гледа само туђим очима и представља само одјек туђих мисли. Бог са људима поступа као са одговорним бићима. Он својим Духом делује на ум који је дао човеку, само ако Му човек пружа шансу за то и ако прихвата Његово деловање. Његова је намера да се сваки појединац слободно руководи својим умом и својом савешћу. Он не жели да било ко постане само сенка друге личности, одражавајући једноставно осећања и склоности других..."

"Људи су лично – као појединци – одговорни Богу, и сваки радник треба да поступа онако како га Бог покреће, не поводећи се за мишљењима других." – *V Сведочанство, 680.*

"Нико не сме владати туђим разумом, не сме судити у име другог, нити другоме прописивати дужност. Бог даје свакој души слободу да размишља и да се придржава сопственог убеђења. 'Тако ће дакле сваки од нас дати Богу одговор за себе' (Римљ. 14,12). Нико нема права да своју личност намеће другоме као мерило." – *Жеља векова, 528.*

5. КАКО БОГ КОРИСТИ ДЕЛОВАЊЕ УТИСАКА И ГАНУЋА

- а. Поред подстицаја гласом дужности, на који начин Бог такође може да нам говори? Ис. 30,21. Како је Бог водио Марију утисцима и ганућем Светог Духа?**

"Многи доносе своје драгоцене дарове мртвима. Стојећи крај хладног, немог тела, они му упућују речи љубави. Нежност, поштовање, оданост – све се то обилно указује ономе који не чује и не види. Да су те речи биле изговорене кад су уморном духу биле толико потребне, кад је ухо могло чути и срце осетити – како би драгоцено било њихово миро!" – *Жеља векова*, 539.

"Други начин на који глас Божји чујемо је позив Његовог Светог Духа, који тако упечатљиво делује на срце да се одраз тога види и у карактеру." – *V Сведочанство*, 484.

"Савест је Божји глас који чујемо у сукобу са својим људским страстима; кад се противимо том гласу, Свети Дух бива увређен и ожалошћен." – *Ibid.*, 112.

"Бог нам говори у делима свога провиђења и посредством утицаја свог Духа на наше срце." – *Пути Христџу*, 78.

- б. Којим мерилом треба да процењујемо своје утиске и ганућа? Ис. 8,20.**

"Библија представља Божју вољу откривену људима. Само она пружа савршено мерило карактера и открива човекову дужност у свим животним околностима." – *IV Сведочанство*, 296.

"Ако те у погледу било ког питања обузму сумње, одговор најпре мораш потражити у Светим списима." – *V Сведочанство*, 484.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какво је наше духовно стање ако занемаримо било коју дужност која нам је позната?
2. Како треба да утврдимо шта нам је дужност?
3. Шта морамо учинити да бисмо знали шта нам је дужност?
4. Какав је однос између дужности и индивидуалности?
5. Како Бог користи утиске? Како ми можемо злоупотребити исте?

Божји глас у природи

"Дивно Боџ грми гласом својим, чини ствари велике, да их не можемо разумјети." – *Књига о Јову 37,5.*

"Погледајте само чудесне лепоте природе... Сунце и киша, који буде и освежавају земљу, брежуљци, мора и равнице, све нам то говори о великој Творчевој љубави." – *Пути Христју, 7.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Васийишање, 113–120.*
Здравље и срећа, 36–41.

☐ *Недеља*

12. јул

1. УНИВЕРЗАЛНИ ГЛАС

а. Где у свету природе глас Божји не би могао да се чује? *Пс. 19,1-3.*

.....

"Природа говори његовом разуму да постоји један живи Бог који је створио све, и који влада свим што постоји. 'Небеса казују славу Божју, и дјела руку Његових гласи свод небески. Дан дану доказује, и ноћ ноћи јавља' (Псалам 19,1.2). Лепота која краси земљу знак је Божје љубави. Ми је можемо запазити и посматрати у планинским врховима који стоје од искона, у љупком дрвећу које се уздиже к небу, у једрим пупољцима и миришљавом цвећу. Све нам говори о Богу." – *Патр. и пророци, 21.*

б. Какву поруку природа упућује свим становницима света? *Римљ. 1,20.*

"Они који имају право знање о Богу неће никада бити до те мере опчињени законима о материји или начином на који природа функционише да превиде или не прихвате сазнање о Божјем непрекидном деловању у природи. Природа није Бог, нити је то икада била. Глас природе сведочи о Богу, али природа није Бог. Као Његово створено дело, она представља једноставно сведочанство о Божјој сили." – *Одабране поруке I, 293.*

2. ПОУКЕ ИЗ ЖИВОТА ПТИЦА

а. Чему нас Бог поучава занимљивим понашањем орлова? Ис. 40,31.

.....

"Олуја понекад примора алпског орла да се спусти у уске планинске кланце. Олујни облаци окруже ову моћну планинску птицу, њихове тамне масе одвајају је од сунчаних висова на којима је начинила свој дом. Њени напори да се избави изгледају безуспешни. Она се залеће тамо и амо, парајући ваздух својим снажним крилима и будећи својим крицима жеку планина. Најзад, кликнувши победнички, она се устремљује у висине и пробијајући облаке, поново избија на јасну светлост Сунца, док тама и олуја остају дубоко испод ње. Тако се и ми можемо наћи окружени тешкоћама, обесхрабрењем и тамом. Лажи, невоље, неправда могу нас опколити. Има облака које не можемо растерати. Без успеха се боримо с околностима. Ипак, постоји један, и то само један пут спасења. Испарења и магле приањају уз земљу; али изнад облака сија Божја светлост. На крилима вере ми се можемо уздићи у светлост сунца Његове присутности." – *Васиљшање, 118.*

б. Коју поуку такође можемо извући посматрајући птице? Мат. 6,25.26.

.....

.....

"Природа, сама по себи, нема никакве друге силе осим оне којом је Бог снабдева." – *Одабр. йоруже I, 293.*

"Птице су учитељи милозвучне поуке о поверењу. Наш небески Отац се брине о њима; али оне морају сакупљати храну, морају градити своја гнезда и подизати своје младе. Сваког тренутка оне су изложене непријатељима који настоје да их униште. А ипак, како се радосно баве својим послом! Како су пуне весела њихове песмице!" – *Васиљшање, 117.*

"Зато немојмо туговати, жалећи се што у овом животу нисмо поштеђени разочарања, бола и патњи. Ако нас Бог у свом провиђењу позове да подносимо искушења и невоље, прихватимо то као свој крст и испијмо ту горку чашу, имајући на уму да је Очева рука приноси нашим уснама. Ослањајући се на Њега и у тами исто тако као у светлости дана." – *V Сведочанство, 294.*

3. ВЕРА КОЈА РАДИ

- а. Које поуке о поверењу Бог такође жели да научимо из природе? Мат. 6,27-30. Да ли више времена, интересовања и труда треба да посветимо Богу или пак задовољавању наших свакодневних овоземаљских потреба? Мат. 6,30-33.**

"Онај који вам је подарио живот, зна да вам је потребна и храна да бисте га одржали. Онај који је створио тело, не заборавља да вам је потребно и одело. Зар Он који је дао највећи дар неће исто тако пружити оно што је потребно да би тај дар био потпун?" – *Мисли са њоре, 67.*

"Божји закон је закон љубави. Он вас је окружио лепотом која треба да вас поучи да на земљи нисте постављени само да копате и градите за себе, да се мучите и ткате, већ да Христовом љубављу учините живот светлим, радосним и лепим – да слично цвећу, службом љубави увесељавате живот других." – *Мисли са њоре, 69.*

- б. Чему се можемо поучити од неких других Божјих створења? Приче 6,6-11; 30,25-28 (упореди са: II Сол. 3,10).**

"Мрави нам пружају поуку о стрпљивој марљивости, о истрајности и савладавању препрека, и припреми за будућност." – *Васиљшање, 117.*

"Градећи мравињак као своје пребивалиште, мрави испољавају праву вештину и истрајност. Понекад се они муче само за једну трунку, али у томе показују чудесну марљивост и истрајност. Марљивост мрава Соломун приказује свету као укор за оне који своје часове проводе у грешној лењости, у навикама које кваре и тело и душу. Мрави на време припремају себи храну и пребивалиште. То је поука коју многа разумом обдарена бића занемарују. Многи тако потпуно занемарују и припрему за будући бесмртни живот који је Бог у свом провиђењу обезбедио за пали људски род." – *Библијски коментари, 283.*

"Исус истиче неопходност напора и не ослобађа нас од труда, али учи да нам Он мора бити први, последњи и најбољи у свему. Не треба да се упуштамо у такве послове и планове, нити да чезнемо за таквим задовољствима која би могла да ометају деловање Његове правде на наш карактер и живот. Што год чинимо, треба да буде учињено од срца, као Господу." – *Мисли са њоре, 70.*

4. СЛИЧНОСТ СА СТАБЛОМ ДРВЕТА

а. Зашто је проучавање природе тако значајно за нас? Шта то можемо научити о Богу? Пс. 111,4.6-8; Ис. 40,26.

"Колико времена разумом обдарена људска бића посвете коњским тркама, фудбалским и разним другим утакмицама! Међутим, да ли задовољства која пружају ови спортови подстичу код својих поклоника жељу да сазнају нешто о истини и правди? Хоће ли их то навести да мисле о Богу, и да се питају: Како стоји са мојом душом?..." – *Савјети за родитеље, 377.*

"Бог нас као своја створења позива да своју пажњу одвратимо од пометње и збуњености којима смо окружени, и да се дивимо делима Његове руке. Док проучавамо Његова дела, анђели ће бити поред нас да просвећују наш ум и да нас чувају од сотониних обмана. И док тако посматрамо чудесност Божјих дела, наше охоло и уображено срце осетиће сву своју сићушност и потпуну зависност од Бога." – *Ibid., 378.*

б. Са чиме Реч Божја упоређује хришћанина? Пс. 1,1-3; 92,12.13.

"Палма (у Даничићевом преводу 'финик') подесно представља живот једног хришћанина. Она се високо уздиже и зелени усред врелог песка непрегледних пустиња, и не умире; јер животворну влагу црпи из живих извора који се налазе дубоко испод површине." – *Коментари библ. Шексџова, 266.*

с. Које су још неке од практичних поука које можемо научити из природе?

"Многобројне су поуке које се на овај начин могу научити (од природе): ослањање на себе – од дрвета које, растући само у равници или на обронку брега, пушта своје корење дубоко у земљу и својом изузетном снагом пркоси олуји. Моћ утицаја у раним годинама – од кривог и безобличног стабла, које се искривило док је било млада садница, и којему никаква земаљска сила више не може да врати изгубљену складност. Тајна светог живота – од воденог љиљана који, на површини неке мутне баре, окружен коровом и отпацама, пушта своју шупљикаву стаблику све до чистог песка на дну и, извлачећи одатле свој живот, подиже своје мирисне цветове према светлу у неокаљаној чистоћи." – *Васиљиање, 119.*

5. КАКО ДА РАЗУМЕМО ПОРУКЕ ПРИРОДЕ

- а. Чије вођство нам је неопходно да бисмо разумели поруке и поуке природе? Јован 16,13; 14,26.**

"Научите их да у целој природи запажају доказе Божјег стварања о нама, које је све дивно прилагодио нашим потребама и срећи.

"Само онај који у природи препознаје дело свога Оца, који у богатству и лепоти земље чита Очев рукопис – само он из свега у природи извлачи најдубље поуке и само њему све у природи на најузвишенији начин служи. Само онај који на све то гледа као на израз Божје мисли, откривење Створитеља, може потпуно да процени значај брега и долине, реке и мора." – *Васиљшање, 119.120.*

- б. Који догађај нам најјасније сажима божанске поруке садржане у природи? Јован 1,4.**

"Само у светлости која сија с Голготе могу правилно да се прочитају поуке природе. Нека повест Витлејема и крста покаже како ће добро надвладати зло, и како је сваки благослов који примамо дар откупљења.

"Бодљиком и трном, чичком и коровом, представљено је зло које квари и уништава. У птици која пева и цвету који се отвара, у киши и сјају Сунца, у летњем поветарцу и нежној роси, у десетини хиљада појава у природи, од храста у шуми до љубичице која цвета при његовом корену, види се љубав која обнавља. И још увек нам природа говори о Божјој доброту." – *Васиљшање, 101.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта и данас Бог настоји да нам говори кроз природу?
2. Како нас птице уче лекцију о поверењу у Бога?
3. Чему се можемо научити од мртва, једног од најмањих Божјих створења?
4. Које су неке од поука које можемо научити и од дрвећа?
5. Како нам Бог данас објашњава поруке које се налазе у природи?

Божји представници

"Слушај, сине, настави оца својега, и не остављај науке мајере своје." – *Приче 1,8.*

"Божје незадовољство родитељи ничим не изазивају више него занемаривањем да правилно васпитају своју децу. Бог им је њихову децу поверио као свето завештање да их васпитају за Њега. У одређеном смислу они пред својом децом стоје уместо Бога." – *Знаци времена, 25. септембар, 1901.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Патр. и пророци, 313.314.

V Сведочанство, 494.495.

Недеља

19. јул

1. БОЖЈИ ПРЕДСТАВНИЦИ

a. Која се порука истиче у петој Божјој заповести? II Мојс. 20,12.

.....

"Родитељи имају право на љубав и поштовање какво се не дугује никоме више. Сам Бог, који их је учинио одговорним за душе поверене њиховој бризи, одредио је да родитељи у првим годинама дечјег живота буду пред децом Његови представници. И сваки онај ко одбацује законити ауторитет родитеља одбацује ауторитет Бога." – *Патр. и пророци, 313.*

b. Како родитељи могу и треба да помажу младој деци? Приче 22,6.

.....

"Родитељи су дужни да раде на спасавању оних који су још сувише млади да схвате и препознају разлику између добра и зла. Они ни у ком случају не треба да мисле да ће добро природно преовладати у срцу њихове деце. Они брижљиво треба да пазе на речи и поступке својих малишана да не би непријатељ задобио утицај над њима." – *Знаци времена, 25. септембар, 1901.*

2. СТРАХОВИТА ОДГОВОРНОСТ

а. Како родитељи треба да врше најозбиљнију одговорност која је икад поверена смртницима? Ефесц. 6,4.

"Многи родитељи из ових или оних разлога, не воле да својој деци дају верске поуке, и препуштају их да у суботној школи прикупљају сазнања која су они били дужни и позвани да им пренесу. Такви родитељи не извршавају верно дужности које су им поверене, не дају својој деци свестрано васпитање. Од припадника свог народа, Бог захтева да своју децу подижу у складу са упутствима и саветима датим у Његовој Речи. То значи да их васпитавају тако да се у животу увек руководе њеним захтевима и датим поукама, да им постане сасвим јасно шта то значи ући у град Божји. Капије града Божјег неће бити отворене за све који би желели да тамо уђу, него само за оне кјои су васпитавани да спознају вољу Божју, и који су свој живот потчинили Његовој контроли." – *Савешти род. учии. и сѿуд.*, 88.

"Љубазно, усрдно и нежно родитељи треба да се залажу за своју децу, побољшавајући сваку добру а потискујући сваку лошу црту која се развија у њиховом карактеру." – *Знаци времена, 25. септембар, 1901.*

"Никакав други посао не би смео да вам буде толико важан да због тога својој деци не посветите све потребно време, како бисте им помогли да схвате шта значи слушати и потпуно се поверити Богу." – *Рукопис 53, 1912.*

б. Ко је поучавао Тимотија у његовом дому, и како су ти учитељи утицали на његов живот још у доба детињства и младости? II Тим. 1,5; 3,15.

.....

"Тимотијев отац био је Грк, а мати Јеврејка. Он је од свог детињства познавао свете списе. Побожност коју је видео у свом дому била је здрава и разумна. Вера његове мајке и баке у света пророчанства представљала је за њега стални подсетник на благослове који проистичу из вршења воље Божје. Реч Божја је била правило по коме су те две побожне жене одгојиле Тимотија. Духовна сила поука које је од њих примио сачувала га је чистог у речима и неокаљаног рђавим утицајима којима је био изложен. Тако су његови домаћи учитељи сарађивали с Богом, припремајући га за бреме одговорности које су га очекивале." – *Дела айосѿола, 152.*

3. УЛОГА ДИСЦИПЛИНЕ

а. Каква је у ствари сврха дисциплине? Пс. 144,12; Приче 25,28; 16,32.

"Циљ и сврха дисциплине је научити дете самосавлађивању. Дете треба научити самопоуздању и самоконтроли... Помозите му да увиди да све у животу подлеже одређеним законима и да непослушност на крају води у пропаст и невољу...

"Прави циљ укора је остварен једино кад кривац увиди своју грешку и својом вољом пристане да се исправи. Кад је то постигнуто, укажите му на извор опроштаја и силе." – *Вођење деце*, 222.

"Дете правилно дисциплиновано по начелима вере, у чији карактер је utkана љубав и Божји страх, имаће у свету непроцењиву силу на добро." – *Ibid*, 163.

б. Како треба да дисциплинујемо децу поверену нашој бризи? Приче 29,15; Кол. 3,21.

"Прво своју децу и младе уразумите, указујући им јасно на учињене грешке, а затим их осведочите да су згрешили не само против вас, него и против Бога. Са срцем пуним саосећања и туге за својом заблуделом децом, помолите се с њима пре но што почнете да их исправљате. Тада ће они увидети да их не кажњавате због неугодности које су вам причинили или због жеље да искалите на њима своје незадовољство, већ из осећања дужности, за њихово добро, и онда ће вас волети и поштовати.

"Велику забринутост и пажњу родитељи треба да испољавају да са својом децом и младима не поступају на начин који изазива тврдоглавост, непослушност и побуну. Код своје деце и младих родитељи често подстичу најгоре страсти људског срца зато што им недостаје самосавлађивање. Исправљајући их у духу срцбе и љутости, то у њима више подстиче постојеће зло и дух пркоса, него што утиче на добро." – *RH*, 15. новембар, 1892.

"Родитељи, никада не поступајте плаховито. Никад не исправљајте своју децу када сте љутити, јер чинећи тако, ви и своју децу и младе чините плаховитима, страственима и неразумнима. Чврстину можете показати и без жестоких претњи и погрда." – *Заштисник аустралијске уније*, 6. септембар, 1909.

4. САВЛАДАВАЊЕ РОДИТЕЉСКИХ ГРЕШАКА

а. Која заповест о послушности родитељима обавезује сву децу? Ефесц. 6,1. Шта родитељи могу да науче из савета датог очевима?

"Родитељска воља, када је у складу са вољом Божјом, за децу треба да буде закон." – *RH, 18. децембар, 1900.*

"Небо стално шаље своје веснике да помажу и служе онима који треба да буду наследници спасења; и они би радо храбрили учитеље и наставнике наших школа у њиховом раду када се ови не би задовољавали да наставе утрвеним путем традиција и када се не би толико плашили да изађу из сенке овога света. Нека се учитељи и наставници чувају да својим радом не затворе Господу приступ у срца младих." – *VI Сведочанство, 151.*

б. Шта треба да чинимо кад размотримо оно што је требало да научимо у детињству? I Сол. 5,21.

"У свима који су били изабрани да изврше извесно дело за Бога запажа се људски елемент. Али они нису смели да остану непромењиво укалупљени у својим навикама и карактеру, задовољавајући се с тим да у том стању остану. Они су се најусрдније трудили да од Бога приме мудрост и да науче како треба да раде за Њега. Апостол каже: 'Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште од Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се' (Јаков 1,5). Али Бог не даје људима небеску светлост док су они задовољни собом и склони да остану у тами. Да би могао примити Божју помоћ, човек мора увидети своју слабост и непотпуност; он мора свој дух прилагодити оној великој промени која треба да се изврши у њему; он мора бити покренут на усрдну молитву и истрајне напоре. Рђаве навике и обичаје треба одбацити; само одлучним настојањем да се такве заблуде исправе и подреде исправним начелима може се извојевати победа. Многи никад не успевају да дођу до оног положаја који би иначе могли заузети, само зато што очекују да Бог учини за њих оно што, снагом коју им је Он дао, могу и сами да учине. Сви који су способни да заузму неки користан положај у животу, морају проћи кроз најтежу духовну и моралну дисциплину, и Бог ће им помоћи уједињујући своју божанску снагу са њиховим људским напорима." – *Паџр. и њр. 251.*

с. Колико генерација наших потомака прати утицај наших навика? II Мојс. 20,5.

5. МОГУЋНОСТ ЗАДОБИЈАЊА ПОБЕДЕ

- а. Какав избор је Мојсије учинио кад је још био млад човек? Шта му је омогућило да победи и одбаци достигнућа свог живота у Египту? Јевр. 11,24-27.**

"Мојсије је био научен много чему чега се требало одвикнути и одучити. Утицаји који су га у Мисиру окружавали – љубав његове хранитељке и друге мајке, високи положај који је заузимао као царев унук, распустан живот у свему, превејано мудровање, препреденост, тајанственост лажне вере, сјај идолопоклоничког богослужења, свечана величанственост архитектуре и вајарства – све је то остављало дубок утисак на ум у његовом развоју и, до извесне мере, уобличавало његове навике и карактер. Те утиске могли су да избришу само време, промена околине и стално одржавање везе с Богом. И сам Мојсије се са своје стране морао борити као што се човек бори за животни опстанак, да би одбацио заблуду и прихватио истину, али кад би та борба постајала исувише тешка за људску снагу Бог је био његов помоћник." – *Пајп. и пророци, 250.*

- б. Како можемо охрабрити своју децу у настојању да победе грех? II Петр. 1,4; I Кор. 15,57,58; Приче 24,16 (посл. део).**

"Младе и децу треба учити да свака грешка, сваки пропуст и сваку тешкоћу коју победе, постају степенице ка нечему бољем и узвишенијем. Кроз такво искуство пролазили су сви који су живели животом задобијања успеха." – *Вођење деце, 255.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Када су речи родитеља за њихову децу значајне као глас Божји?
2. Како можемо отхранили децу у науци и саветима Господњим?
3. Шта морамо постићи да бисмо у дисциплиновању и укоравању деце били успешни?
4. Кроз коју велику промену морамо проћи да би нас Бог могао употребити?
5. Како можемо победити рђаве навике стечене у детињству?

Прилог прве субоје у месецу За мисионске школе

Одазивајући се у љубави и послушности Христовом налогу: "Идите по свему свијету и учите све народе", Реформни покрет адвентиста седмог дана се труди да припреми квалификоване раднике за обављање тог задатка.

Мисионске школе су један од главних начина за остваривање те припреме. Те школе, основане у разним крајевима света, треба да буду усмерене на упућивање наших младих у "садашњу истину" и начин на који исту треба ширити.

"Право васпитање је припрема за мисионство. Свако Божје дете је позвано да буде мисионар; сви смо ми позвани да служимо Богу и својим ближњима; и циљ свеколиког нашег васпитања је да се за ту службу оспособимо." – *Здравље и срећа, 349.*

Настављањем овог васпитног рада, постиже се двострука корист. То делује благотворно не само на душе које искрено траже истину, него се и будући весници духовно јачају и доводе у приснију везу са Богом.

Слушкиња Господња препоручује овакву врсту активности и охрабрује вернике да се ангажују у томе:

"Онај ко стицању знања тежи зато да би се успешније залагао за неупућене и оне који пропадају активно учествује у остварењу великог Божјег плана за пали људски род. У несебичној служби на благослов другима он успешно одговара високом идеалу хришћанског образовања." – *Савјети за родитеље, учитеље и студ., 453.*

"Снажне, посвећене и самопожртвоване младе људе Господ позива да ступе у прве редове, и да после краћег времена проведеног на школовању буду спремни да свету носе Његову поруку." – *Ibid.,*

Стога љубазно позивамо све вернике широм света да отворе своја срца за ову потребу и да великодушно приложе за развој ове гране дела Божјег у субоју 1. августа ове године.

Унапред захваљујемо за вашу дарожљивост и верујемо да ће Бог благословити и дарове и дародавце.

*Ваша браћа из образовног одсека
Генералне Конференције*

Глас Божји у Заједници

"Шта је дакле бољи Јеврејин од дружијех људи? Или шта ѿмаже обрезање? Много свакојако; ѿрво што су им ѿвјерене рјечи Божије." – Римљ. 3,1.2.

"Бог је изабрао Израилце... да међу људима сачувају знање о Његовом закону и о симболима и пророчанствима која су указивала на Спаситеља... Њима је било намењено да народима света открију правог Бога." – Жеља векова, 15.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела аѿосѿола, 140–149.*

Недеља

26. јул

1. БОГ ГОВОРИ ПОСРЕДСТВОМ СВОЈЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

а. Које је било прво Божје упутство дато Савлу Таршанину после његовог обраћења? Дјела 9,6.

"Многи сматрају да су за примљену светлост и стечена искуства одговорни само Христу, независно од Његових признатих следбеника на земљи... Али Христос уважава оруђа која је наменио просвећивању и спасавању људи; Он упућује грешнике у Заједницу коју је учинио каналом или проводником светлости за свет." – Дела аѿосѿола, 89.

б. Како је важно послушати Божји глас који говори кроз Његову Заједницу и сарађивати са Његовим народом? Мат. 18,18-20.

"Господ има организовану Заједницу преко које Он делује." – Одабране ѿоруке III, 17.

"Искупиатељ света не одобрава искуства и верске подухвате независне од Његове организоване и признате Заједнице... Он је Савла повезао са представником своје Заједнице коме је дао упутства шта да учини с њим..."

"Све је било учињено у име Христово и Његовим ауторитетом; али је канал комуникације била Заједница." – Скице из Павловог живота, 31.32.

2. СЛУШАЊЕ БОЖИХ НАЛОГА ДАТИХ ПРЕКО ЗАЈЕДНИЦЕ

а. Куда је Павле отишао три године после свога обраћења, у току којег му је Исус лично говорио? Гал. 1,1.15-19.

"И поред тога што је био лично научен од Бога, Павле никад није имао неко претерано високо мишљење о својој вредности. Иако се за вођство и путоказ ослањао директно на Бога, увек је био спреман да призна ауторитет читавог тела верника уједињених у чланству Заједнице." – *Дела айосћола, 149.*

"Бог никада није одредио да ум и расуђивање једног човека буду владајућа сила. Он никада није одредио да један човек управља и планира без брижљивог разматрања праћеног молитвама читавог тела Заједнице." – *Одабране йорукe III, 16.17.*

"Чак и најбољи људи, ако су препуштени сами себи, праве грешке у расуђивању..."

"Уколико су веће одговорности поверене једном људском оруђу, уколико је већи његов положај и могућност да заповеда и контролише, утолико ће веће штете починити ако се пажљиво не придржава пута Господњег и не поступа по одлукама усвојеним на генералном савету уједињених верника." – *Дела айосћола, 148.*

б. Шта се десило у старозаветно време кад је Богом изабрано вођство било љубоморно критиковано? IV Мојс. 12,1.2.9.10. Чему се ми можемо поучити из овога?

"Они који мисле да је њихов лични суд најисправнији налазе се у великој опасности. Сотона се нарочито труди да такве одвоји од оних који представљају канале светлости и преко којих Бог жели да изгради и прошири своје дело на земљи. Запоставити и потцењивати оне које је Бог одредио да понесу одговорности водства у делу ширења истине, значи одбацивати оруђа која је Бог одредио да служе као помоћ, подршка и снага Његовог народа. Сваки радник у делу Господњем који не поштује ове људе и сматра да светлост не долази никаквим другим путем него само непосредно од Бога, ставља сам себе у положај у коме га непријатељ може обманути и савладати... Свако биће се мора потчинити Светом Духу и сви верници се морају сјединити у организованим и добро усмереним напорима, да би свету однели радосну поруку о милости Божјој." – *Дела айосћола, 120.*

3. САРАДЊА СА ОДЛУКАМА ЗАЈЕДНИЦЕ

а. С каквим уважавањем треба прихватити легитимне одлуке Заједнице? I Петр. 5,5; Јевр. 13,17; Приче 11,14.

.....

.....

"Господ ми је више пута показао да се човек никад не треба слепо поводити за другима. Не смемо никад мислити да је мишљење једног или пак неколицине по снази и мудрости довољно за управљање делом и одређивање смерница рада. Али кад на заседању Генералне конференције дође до израза расуђивање браће из целог света, онда се лична независност и суд појединца не смеју и даље тврдоглаво заступати, него се морају потчинити. Ниједан радник не сме мислити да је то нека врлина кад остаје при свом мишљењу насупрот одлуци целе Заједнице." – IX Сведочанство, 269.

"Понекад се, међутим, дешавало да је неколико људи, којима је било поверено управљање делом у име Генералне конференције, покушало остварити неке немудре планове и ограничити дело Божје. Ја сам тада изјављивала да глас Генералне конференције коју су представљали тих неколико људи не могу усвојити као глас Божји. Али тиме није речено да не треба поштовати одлуке такве Генералне конференције у којој би били заступљени правилно изабрани делегати из свих делова поља. Божји је налог да ауторитет Генералне конференције коју чине опуномоћени представници из свих крајева света, треба признати. Неки људи могу лако погрешити ако мишљењу и одлукама једног човека или мање групе дају ону силу и онај ауторитет које је Бог дао својој Заједници, као и мишљењу и одлукама Генералне конференције на којој се браћа окупљају да већају о добру и напретку Његовог дела..." – IX Сведочанство, 269.

"Зато ауторитет који смо често склони приписати једном човеку или једној мањој групи људи треба придавати само највишој установи у организацији Заједнице." – IX Сведочанство, 270.

"Највећу власт под небом Бог је поверио својој Заједници. То је глас Божји изражен преко Његовог народа уједињеног у Заједници, и то треба поштовати." – III Сведочанство, 418.

б. Какав став Господ жели да водећи људи у Заједници заузимају према својим члановима? Филиб. 2,3-8.

.....

.....

4. ЗАЈЕДНИЦА НИКАДА НЕ ЗАУЗИМА МЕСТО БОЖЈЕ

а. Може ли било који члан и служитељ Заједнице одлучивати о личној дужности других чланова? Мат. 20,25-28.

"Сви они који прихватају људски ауторитет, црквене обичаје или традиције црквених отаца треба да послушају опомену садржану у Христовим речима: 'Залуду ме поштују учећи наукама и заповијестима људским' (Мат. 15,9)." – *Жеља векова*, 384.

"Толико ми је пута било наложено да кажем нашем народу: имајте веруи поуздање у Господа. Немојте дозволити да вам иједан смртни човек одређује дужност..." – *IX Сведочанство*, 289.

"Сваки члан Заједнице мора знати да разјашњење и упуте у погледу своје дужности треба очекивати само од Бога. Добро је кад се браћа саветују међусобно; али кад људи као неким законом прописују шта ће њихова браћа чинити, нека им ови одговоре да су узели Господа за свог Саветника. Они који Га буду понизно потражили увидеће да им је довољна Његова благодат. Али кад човек допушта да се неко други поставља између њега и дужности на коју му је Бог указао, кад се ослања на неког другог и дозвољава да га овај води, он се удаљава с правог пута и ступа на једну погрешну и опасну стазу. Уместо да расте и да се развија, такав човек ће изгубити своју духовност." – *Ibid.*, 289.

б. Којим саветом датим водећим људима у Заједници треба да се руководе сви који долазе у искушење да контролишу понашање других? Мат. 23,8.10-12.

"Уместо да злоупотребљавајући примљени положај само заповедају и наређују, они морају схватити да су и сами ученици. Ако један радник није у стању да схвати ову поуку, онда ће и за њега и за дело Божје бити боље да он што пре буде ослобођен поверених му одговорности. Сам положај неће никоме прибавити светост и савршен карактер. Онај ко поштује Бога и држи Његове заповести биће и сам поштован." – *IX Сведочанство*, 292.

"Људи које је Господ поставио на одговорне положаје у свом делу морају неговати понизност и увек се осећати зависнима од Њега. Они не смеју тежити да само задобију већи ауторитет и углед, јер их Бог није позвао да заповедају, него да раде саветујући се са својим сарадницима." – *Ibid.*, 279.

5. РЕШАВАЊЕ НАСТАЛИХ СУКОБА

- a. Која процедура је била употребљена у решавању сукоба насталог у првој хришћанској цркви? Дјела 15,1-4. Шта ми можемо научити из тога?**

"Неки од верника јеврејског порекла тврдили су са великом сигурношћу да нико не може бити спасен без обрезања и држања целокупног церемонијалног закона.

"То је било важно питање и у великој мери је погодило цркву... Долазило је до многих расправљања и неслоге међу члановима, све док црква у Антиохији – плашећи се да због даљих расправљања о овом питању не би дошло до раздора – није одлучила да Павла и Варнаву са још некима од одговорних људи из Антиохије пошаљу у Јерусалим да ово питање изнесу пред апостоле и старешине. Ту су се срели са делегатима Заједнице из разних крајева и онима који су дошли у Јерусалим да би присуствовали предстојећим годишњим празницима. Свака распра и полемика око тога у међувремену требало је да престану све док коначну одлуку не донесу одговорни људи у Заједници. Ту одлуку је тада требало универзално да прихвате верници у свим крајевима света." – *Крајњи закључци из Павловог животописа*, 63.

- b. Препричај укратко Петрово излагање о овом питању. Дјела 11,2-17. На чему је Јаков базирао свој аргумент? Дјела 15,13-17. Ко је нашао решење за ово спорно питање? Дјела 15,28.**
- .....

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како знамо да Бог ради и говори преко организоване Заједнице?
2. Зашто одговорност за управљање Божјом Заједницом није поверена једном човеку?
3. Како треба да се односимо према одлукама донетим на заседању представника Заједнице?
4. Шта у погледу личне дужности Бог жели да чинимо уместо обраћања неком другом у Заједници? Зашто?
5. Како треба да решавамо спорно питање у Заједници?

Слушање писане Божје Речи

"Тако дакле вјера бива од *п*ројовиједања, а *п*ројовиједање ријечју Божијом." – Римљанима 10,17.

"Бог нам говори кроз списе своје писане Речи." – *Пућ Христју*, 78.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 175–186.*

Недеља

2. август

1. ИЗВОРНИ АУТОРИТЕТ

а. Колико је писана Божја Реч ауторитативнија од сваког људског учења? Пс. 119,105; Ис. 8,20.

"Свети списи Божје Речи представљају савршено мерило истине." – *Васијијање, 17.*

"Свако људско учење мора да се потчини живој Речи Божјој." – *Велика борба, 181.*

"Господ има за свој народ само један пут сигурности, а то је пут послушности Његовој Речи. Та реч нам је дата као вођа у животу." – *Библ. ехо, 19. август, 1895.*

б. Како наше способности поимања можемо правилно употребити у разумевању Божје Речи? Ис. 1,16-18; I Кор. 1,18.25; 2,14-16.

"Док отварамо Библију, наш разум мора признати силу која је надмоћнија од њега, а срце и дух морају се поклонити пред великим ЈА САМ." – *Пућ Христју, 102.*

"Чувајмо се да не обожавамо разум, који је подложен слабостима и непоузданости људске природе." – *V Сведочанство, 660.*

"Кад отворите Библију, имајте посвећено резонување и чисту савест. Ваше срце мора бити покренуто, душа ганута а разум пробуђен Духом Божјим, онда ће света начела откривена у Речи Божјој представљати светлост за вашу душу." – *РН, 7. фебруар, 1893.*

2. СЛУШАЊЕ БОГА ПОСРЕДСТВОМ ЊЕГОВЕ РЕЧИ

а. Какав ће бити исход ако лично слушамо Бога посредством Његове речи? V Мојс. 4,6; Пс. 119,94-97-100.

"Библија, та драгоцену Божју Књигу, садржи животна правила за људе свих сталежа и свих животних позива." – *IV Свед.*, 396.

"У истинском духовном сазнању напредоваћемо само ако схватимо своју безначајност и своју потпуну зависност од Бога; сви они који Библији приступају с молитвом, спремни да њене стихове проучавају као Реч Божју, примиће божанско просветљење." – *V Свед.*, 660.

"Претражујући Свето писмо за себе лично ви ћете се учврстити у истини. Најважније је да стално проучавате Свете списе, снабдевајући свој ум богатством Божјих истина." – *Библијски ехо*, 15. октобар, 1892.

"Конзервативне традиције примљене преко образованих и великих људи из прошлости нису поуздан водич за нас у овим последњим данима... Свакога дана и у сваком тренутку ми треба да се руководимо начелима Библијске истине – начелима правде, милости и љубави Божје. Онај ко жели да има моралну и интелектуалну снагу мора да се снабдева на божанском извору. О било чему да доноси одлуку, он мора да се пита: 'Да ли је то пут Господњи?'" – *RH*, 7. фебруар, 1893.

б. Какву сигурност можемо имати да посредством Библије Бог говори нама лично? Јован 6,63; Јер. 15,16; Пс. 34,8.

"Реч Бога живог је не само написана, него и изговарана тако да су људи то чули. Библија је глас Божји који нам говори тако разговетно као да га чујемо својим ушима. Ако то заиста схватимо, с каквим страхопоштовањем ћемо отворати Свете списе као Божју Реч, и с каквом озбиљношћу ћемо проучавати изложене прописе! Тада ћемо читање Светих списа и побожно размишљање о томе сматрати као пријем код Бесконечног.

"Кад сотона упорно намеће нашој пажњи и размишљању своје сугестије, ми се – имајући увек на уму начело: 'Овако говори Господ' – можемо повући у тајни заклон Свевишњег.

"И тако су многи, потпуно обузети својим пословним плановима, толико активни да немају ни времена ни места за драгоценог Спаситеља који жели да им буде присан Пријатељ и драги Сапутник. Они се за сваку мисао и поступак не обраћају Њему, питајући: 'Да ли је ово пут Господњи?' Кад би то чинили, они би ходили са Богом живећи једнако по Његовој вољи, као што је то чинио Енох." – *VI Свед.*, 364.

3. БИТНА КОМУНИКАЦИЈА

- a. **Зашто су свети списи Библије написани? Јован 20,31.**
- b. **Ако одбацимо Божји глас изражен у Његовој Речи, можемо ли очекивати да ће нам Он своју вољу пренети на неки други начин? Лука 16,31; Приче 28,9. Зашто?**

"Закон и пророци су Богом одређена средства за спасење људи. Христос је рекао: 'Прегледајте писма и верујте доказима пророка.' И пошто нису послушали глас Божји изражен у Светим списима Његове Речи, нису послушали ни сведочанство сведока подигнутог из мртвих.

"Они који слушају Мојсија и пророке неће тражити доказе јаче од оних које им је Бог у својој Речи дао. Међутим, кад људи дођу дотле да одбацим и не цене најдрагоценије прилике које им се пружају, они не би послушали чак ни онда када би неко из мртвих дошао да им донесе поруку. Они не би били осведочени чак ни таквим доказом. Одбацивање закона и пророка учини људско срце тако тврдим да до њега не може више да продре никаква светлост." – *Хр. џоуке, 232.*

- c. **Зашто се не можемо ослонити на било кога другог да слуша Бога уместо нас самих? Језек. 14,12-14; 33,14-16.**

"Истину морамо проучавати сами за себе; ни на једног човека, без обзира ко је он или на каквом се положају налази, не можемо се ослонити да мисли за нас. Ни од једног човека не можемо очекивати да нам буде савршени вођа. Ми треба да се међусобно саветујемо и потчињавамо једни другима; али у исто време треба и да увежбавамо своје Богом дане способности да научимо шта је истина. Свако од нас лично треба да се моли за божанско просветљење, како би могао да развије карактер који ће издржати проверавање на велики дан...

"Многи ће утонути у мрак неверовања, копајући по Библији да би поткрепили сујеверне измишљотине, небиблијске теорије и шпекулације празне филозофије; међутим, дужност сваког појединца је да тежи за потпуним упознавањем Светих списа. Важност и благодати проучавања Библије не могу се преценити. У претраживању Светих списа наш ум треба да се бави неизмерном Христовом жртвом и Његовим посредовањем за нас. Док посматрамо Његову љубав и размишљамо о Његовом понижењу, ревновање у истом духу самоодрицања и пожртвованости за добро других распламсаће се и у нашем срцу." – *Библ. ехо, 15. октџбар, 1892.*

4. НЕПОСРЕДНО ИСКУСТВО СА БОГОМ

а. Због чега су становници Верије били похваљени? Дјела 17,10-12.

"Спасење своје душе нико не може поверити неком проповеднику или онима који су учени и талентовани. За свештенике и поглаваре који су сматрани веома упућенима у Свете списе Божје Речи, Христос је рекао да не познају ни Писма ни силу Божју. Они којима је Бог поверио таленте одговорни су за употребу својих дарова, и Библију треба да проучавају као Књигу која се може разумети. Њен једноставан текст показао се у прошлости а показаће се и у будућности као мирис живота за живот многој души. Док људи марљиво претражују Библију она им открива нова богатства истине која ће заблистати као драгоцени бисери њиховом уму." – *Знаци времена, 24. август, 1894.*

"Умне способности ако се не користе, престају да јачају; ако свој духовни укус - да Библију волимо - стално не подстичемо, истине Речи Божје престаће да нам буду пријатне. Студент може да види дубину само онога што је истражио, и не може да цени оно што превазилази уски круг његових ограничења. Међутим, управо његово незнање чини га уображеним, хвалисавим и брбљивим. Шта бих вам могла рећи, драги младићи и девојке, да бих вас пробудила на енергичније напоре у савладавању препрека? Умни напори ће вам постати лакши и донеће више задовољства вама самима кад себи ставите у задатак да разумете дубоке Божје истине. Свако од нас појединачно треба да одлучи да неће бити другоразредни студент, дозвољавајући другима да мисле за њега." – *RH, 20. мај, 1890.*

б. Шта је Тимотију речено да чини док је очекивао Павлов повратак? I Тим. 4,13.15.16.

в. Шта Исус каже о онима који слушају Његове речи и извршују их? Мат. 7,24.25.

"Они који слушају Христове речи и извршују их граде своју кућу на камену, и кад наиђу олује и ветрови њихова кућа се неће срушити. Непрекидном вером у Христа Исуса они ће задобити вечни живот." – *Данас са Богом, 215.*

5. ДУБЉЕ ПРЕТРАЖИВАЊЕ

а. Како дубоко и темељно треба да проучавамо Библију? Кол. 3,23; I Сол. 5,21.

"Међутим, од самог читања Светог Писма и то још на брзину, мала је корист. Неко може да прочита целу Библију, а да ипак не уочи њену лепоту и не схвати њено дубоко и скривено значење. Далеко је вредније темељито проучавати један стих све док нам његово значење не постане потпуно јасно, а његов однос према плану спасења сасвим очевидан, него површно прочитати многа поглавља без јасног циља, и без стицања неопходних поука. Држите своју Библију увек уза се, и кад год вам се за то укаже прилика, читајте је. Настојте да вам се прочитани текст утисне у памћење. Чак и док идете улицом можете се сконцентрисати на неки стих, размишљати о њему, и тако га утиснути у своје памћење." – *Пуџ Христју*, 81.

"Бог очекује да Му посветите ништа мање од најбољег. Док стечено знање примењујете у пракси треба да радите све боље и боље. Док тежите да проникнете у предмет који захтева истраживање, упоређујте не само мисли и идеје људи о којима је реч, него исто тако упоређујте и библијске стихове једне са другима да бисте сазнали оно што треба знати о свакој тачки истине. Такво оптерећивање ума само ће ојачати ваше менталне снаге за веће напоре." – *RH*, 20. мај, 1890.

"Многи делови Светог Писма које учени људи проглашавају тајном, или пак прелазе преко њих као преко нечег безначајног, пуни су утехе и поуке за онога ко је учио у школи Христовој. Један од разлога што многи теолози немају јасније разумевање Божје Речи јесте што они затварају своје очи пред истинама које не желе да практично примене у животу. Разумевање библијских истина не зависи толико од снаге истраживачког ума колико од искрености намере и истинске глади душе за правдом." – *Велика борба*, 530.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Под којим условом примамо Божје просвећење док проучавамо Библију?
2. Шта треба да се питамо кад доносимо било коју одлуку?
3. Какав ће утицај претраживање Светих списа имати на нас?
4. Какви постајемо кад не поштујемо Библију?
5. Уместо читања многих поглавља у Библији а да притом ништа не научимо, како можемо открити дубоке и скривене библијске истине?

Како ипроучаваји Библију

"Мудросӣ је главно; ирибави мудросӣ, и за све имање своје ирибави разум." – Приче 4,7.

"Ако неко неће да ради, нека и не једе' (II Сол. 3,10). Исто ово правило може се применити и на нашу духовну храну; ако неко жели хлеб вечног живота треба да уложи и неки напор да би га добио." – Вера и дела, 49.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 525-533.*

Недеља

9. август

1. НЕОПХОДНО УЛАГАЊЕ НАПОРА

а. Шта је неопходно кад проучавамо Библију? Приче 2,1-5.

"Истинску мудрост не можемо стећи без усрдног и пажљивог проучавања, и то с молитвом. Неки су делови Светог Писма заиста тако јасни да не могу бити погрешно схваћени; али има и таквих чији смисао не лежи на површини и не може се видети летимичним погледом. Такви записи морају се уз молитву пажљиво истраживати и употребљивати са сличним местима у Библији. Такво проучавање биће богато награђено. Као што рудар открива жиле драгоцене руде, скривене дубоко под земљином површином, тако ће и онај ко неуморно истражује Божју Реч као скривено благо, пронаћи истине највеће вредности које су скривене од погледа површног истраживача." – *Пути Христису, 82.*

б. Можемо ли остати задовољни оним што смо, ми сами или пак неки други истраживачи, већ открили у Светим списима? Мат. 13,52; Приче 4,18.

"Ми треба да откривамо нова сазнања о истини и у Старом и у Новом завету, да сагледавамо изванредну ширину и област истина које смо само уобразили да разумемо, али које у ствари тек површно познајемо. Онај ко усрдно и искрено претражује Свете списе увидеће склад који постоји између разних делова Библије." – *Библ. ехо, 15. октобар, 1892.*

2. ИСКРЕНО ИСТРАЖИВАЊЕ БИЋЕ НАГРАЂЕНО

а. Шта је за правилно разумевање Библије важније од интелигенције? Мат. 11,25; Пс. 25,9.

"Понекад се догађа да људи интелектуално оспособљени вишим образовањем и културом, нису у стању да разумеју неке стихове Светог писма, док они који су необразовани и неуки, чија моћ схватања изгледа слаба и чији ум није тако увежбан ипак схватају њихов смисао и налазе снагу и утеху у ономе што први проглашавају тајанственим или пак занемарују као неважно. Зашто је то тако? Објашњено ми је да се ови други не ослањају на свој разум. Они се обраћају Ономе који је извор светлости, Ономе који је надахнуо писце Светих списа; они у понизности срца од Њега траже мудрост, и зато је и добијају. Истина је слична рудницима блага које искрени истраживач ревносно треба да истражује. Христос у својој параболи приказује истину као благо сакривено у пољу. Оно се не налази на самој површини, и морамо марљиво и дубоко копати да бисмо дошли до њега. Али наш успех у тражењу и проналажењу истог не зависи толико од наших умних способности, колико од понизности нашег срца и вере којом се ослањамо на божанску помоћ." – *V Сведочанство, 661.*

б. Ко ће нам дати разумевање битних Библијских истина? Приче 2,6; Лука 10,21; 24,45. Зашто за наше спасење није неопходно да знамо објаснити све оно што је у Библији тешко разумљиво?

"Многи преузимају на себе одговорност да све тешко схватљиве стихове у Библији потпуно објасне, како би могли да се супротставе цепидлачким нападима скептика и неверника. Међутим, покушавајући да објасне оно што и сами не схватају у потпуности, они се излажу опасности да збуне друге чак и у питањима која су јасна и лако разумљива. То није наш задатак. Нити треба да јадикујемо што тако тешко разумљивих стихова уопште има у Библији, него их прихватимо као допуштене божанском мудрошћу. Наша је дужност да Реч Божју – која је у свим питањима битним за спасење душе потпуно јасна – прихватимо као такву, да њена начела примењујемо у свом животу, учећи речју и примером и друге. То ће за свет представљати очевидан доказ да смо заиста повезани с Богом и да имамо безусловно поверење у Његову Реч. Побожан живот, свакодневни пример честитости, кротости и несебичне љубави представљају живи узор проучавања Божје Речи и такав аргумент у прилог Библији којем ће ретко ко моћи да се одупре." – *V Свед., 662.*

3. ПРАВИЛАН СТАВ У ОДНОСУ НА БИБЛИЈУ

а. У каквом ставу треба да приступамо проучавању Библије? Пс. 10,17; 46,10; Ис. 57,15.

"Проучавању Библије треба да приступамо са страхопоштовањем, осећајући да се налазимо у Божјој присутности. Све неважно и безначајно треба оставити по страни. Док су неки делови писане Божје Речи лако разумљиви, прави смисао других није тако лако одмах схватити. Мора се проучавати стрпљиво у побожном размишљању и искреној молитви. Сваки истраживач кад отвара Свето писмо треба да се моли за просветљење Светим Духом, а обећање да ће му се дати сасвим је сигурно.

"Дух у којем приступате истраживању Светих списа одлучујуће делује на то ко ће вам бити помоћник у том проучавању. Анђели из света светлости биће поред оних који у понизности срца траже божанско вођство. Али ако се Библија отвара са непоштовањем, у духу уображености, ако је срце пуно предрасуда, онда је поред вас сотона и он ће вам јасно излагање Речи Божје приказати на изопачен начин." – *Свед. њрој. 107.108.*

б. Како треба да одговарамо на закључке других о томе шта Библија говори? П Тим. 2,15; Дјела 17,11.

"Истина је вечита, и сукоб са заблудом само манифестује њену снагу. Никад не треба да одбијемо истраживање Светих списа са онима за које с разлогом верујемо да желе сазнати истину као и ми. Претпоставимо да неки брат заступа мишљење различито од вашег, и предложи вам да седнете и да заједнички преиспитате то питање у светлости Светих списа; треба ли да останете пуни предрасуда и да осудите његове идеје одбијајући чак и да га саслушате? Исправно би било једино да седнете као хришћани и да предложено мишљење преиспитате у светлости Божје Речи, која ће открити истину а демаскирати заблуду. Исмејавањем његових идеја нећете ослабити његову позицију, иако је погрешна, нити пак ојачати своју, иако је исправна. Ако стубови онога у шта верујемо не могу да издрже тест истраживања, време је да то сазнамо; јер је непромишљено остати непомичан у својим идејама, мислећи да нико не треба да се меша у наше мишљење. Све треба да буде проверено Библијом; јер је она једино правило вере и доктрине." – *Библ. ехо, 15. октобар, 1892.*

4. РАЗУМЕВАЊЕ БОЖЈЕ РЕЧИ

а. Како можемо бити сигурни да смо одређени део библијског текста разумели правилно? Ис. 28,10.13; II Кор. 13,1.

"Свето писмо треба разјашњавати само његовим јаснијим текстовима... а ова Света књига је лако разумљива за све што хришћанима треба и дана је с циљем да разagna таму у којој се налазимо. Решени смо да милошћу Божјом сачувамо и задржимо чисто проповедање само Његове Речи, онако како је она дата у библијским књигама Старога и Новог завета, не додајући ништа што би било против ње. Ова Реч је једина истина, она је поуздано правило свих наука и свега у животу и никад не може да нас разочара или превари. Ко гради на овом темељу одржаће се против свих сила пакла, док ће сва људска сујета која се подиже против те Речи пасти пред лицем Божјим." – *Велика борба, 180.*

"Књига над књигама с правом заслужује наше највеће поштовање и пажњу. Површно проучавање исте не може задовољити те оправдане захтеве, нити нам може донети њене благодати и обећану корист. Тежимо свим срцем да научимо и схватимо пуно значење речи истина и да се у изобиљу нападамо духом светих пророчанстава." – *Библ. ехо, I. октобар, 1892.*

"Морате дубоко продирати у рудник истине ако желите да допрете до његових највећих богатстава. Упоредујући стих са стихом открићете право значење одређеног текста; али ако света учења Речи Божје не учините правилом и водичем свога живота истина за вас неће значити ништа." – *Мој живој данас, 26.*

б. Како је Исус користио овај метод да би се одупро сотониним кушањима и изашао као победник? Мат. 4,6.7; Ис. 59,19.

"Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије, и онда онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања и да се сотони супротстави библијским оружјем. Анђели су, међутим, стално око оних који су вољни да буду поучени божанским истинама, и у време велике невоље и када то буде неизбежно, они ће их подсетити управо на оне истине које им тада затребају." – *Велика борба, 531.*

5. ПОЧНИМО СА МОЛИТВОМ

- а. Зашто треба да се помолимо пре но што отварамо Библију? I Кор. 2,11-13; Јаков 1,5; Пс. 10,17.**

"Без непрекидног вођства Светог Духа, ми смо природно склони да 'изврћемо' или погрешно протумачимо смисао Светих списа...

"Само површно читање Библије често бива бескорисно, а у многим случајевима чак и штетно. Када Реч Божју отварамо без дужног поштовања и без молитве, кад мисли и осећања нису усредсређени на Бога нити су у складу са Његовом вољом, ум бива помрачен сумњом; и таквим проучавањем Библије само се још више јача скептицизам. Непријатељ преузима контролу над мислима и наводи их на погрешно тумачење." – *V Сведочанство*, 661.

- б. Чију помоћ треба да затражимо у молитви? Лука 11,9-13. Шта ће тај Помоћник учинити за нас? Јован 16,13; 14,13.16.17.26.**

"Библију никад не треба проучавати без молитве. Само Свети Дух нам може помоћи да схватимо важност лако разумљивих стихова и сачувати нас да не изврћемо на своју погибао тешко разумљиве истине. Уз помоћ небеских анђела срце се припреми тако да ми онда разумемо Божју Реч, бивамо одушевљени њеном лепотом, упозорени њеним опоменама, охрабрени и ојачани њеним обећањима. Молитва псалмисте: 'Отвори очи моје, да бих видео чудеса закона Твојега' (Пс. 119,18) треба да буде и наша молитва." – *Велика борба*, 530.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Колико пажње и усредсређености треба да поклонимо проучавању Библије?
2. Шта је у проучавању Светих списа важније од интелигенције?
3. Како у разумевању Библије можемо обезбедити помоћ анђела?
4. Зашто нас искушења често савладају?
5. Како сваки пут треба да се припремимо за проучавање Библије?

Разумевање

"Тешко онима који зло зову добро, а добро зло, који љаве од мрака свјетлости а од свјетлости мрак, који љаве од горкога слајко а од слајкога горко. Тешко онима који мисле да су мудри, и сами су себи разумни." – Ис. 5,20.21.

"Припадници Божјег народа треба да се моле за јасно духовно разумевање, како би могли да разликују људске теорије од Речи Бога живог. Они треба да проучавају Свете Списе Божје Речи." – *Објављени рукописи, XVIII, 151.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 646-651.*

□ *Недеља*

16. август

1. ОДЛУЧНОСТ ДА СЛУШАМО

а. Како можемо бити сигурни да слушамо глас Божји? Јован 10,27; Мат. 7,16-20.24-27; Гал. 5,22.23.

"Добро дрво ће дати добар род. Ако је плод неукусан и безвредан, онда је дрво рђаво. Тако и плодови који се доносе у животу сведоче о стању срца и особинама карактера. Добрим делима се никад не може купити спасење, али су она знак вере која ради кроз љубав и чисти душу. И мада нам се вечна плата не додељује због наших заслуга, она ће ипак бити у сразмери са делом учињеним кроз милост Христову.

"Тако је Христос изложио начела свог царства и показао да су она велико правило живота. Да би Његове поуке биле што делотворније, Он им додаје примере. Није довољно, каже Он, да слушате Моје речи. Морате их извршавати и учинити основом свога карактера. Самопоуздање је нестални песак. Ако градите на људским теоријама и измишљотинама, ваша ће се кућа срушити." – *Жеља векова, 294.*

б. Чиме је Исус доказао да заиста слуша свога Оца? Како би требало да се у овоме и ми угледамо на Христов пример? Јован 5,19.20.36.

.....

2. ОСВРТ НА ИСТОРИЈУ

- a. **Каква су у погледу слушања гласа Божјег била искуства Заједнице током векова? II Цар. 22,13; 23,3; Зах. 7,11-13; Јер. 29,17-19.**
- b. **Каква су лична сведочанства о свом слушању гласа Божјег оставили Јеремија и Давид? Јер. 15,16; Пс. 119,57-60.**
- c. **Чему се у слушању гласа Божјег можемо научити из искуства Христових ученика? Марко 7,5-8; Мат. 28,19.20.**

"Међутим, њима је још увек било веома тешко да уче јасну разлику између Његових поука и предања и измишљотина књижевника и фарисеја. Они су били васпитани да учења рабина примају као глас Божји, и то је још увек имало јаког утицаја на уобличавање њиховог мишљења. У њиховом срцу су још увек земаљске идеје и пролазне ствари заузимале велико место. Они нису схватили духовну природу Христовог царства, и ако им је Он то толико пута објашњавао. Њихово поимање истине није било јасно. Нису схватили велики значај библијских истина које им је Христос износио. Многе од поука које им је упутио као да су биле потпуно узалудне." – *Ж. векова, 649.*

"У налогу који је оставио својим ученицима, Христос им је не само одредио задатак, него им је дао и поруку коју треба да објављују. Учите народ, рекао је Он, 'да све држе што сам вам заповиједио' (Мат. 28,20). Ученици су имали да преносе другима учење које су они примили од Христа. Тиме је обухваћено све што је Он говорио, не само лично, него и преко пророка и учитеља Старог завета. Људска учења су искључена. Ту нема места традицијама, ни људским теоријама и закључцима и црквеним прописима. Тај налог не обухвата никакве законе прописане од стране црквених ауторитета. Христове слуге нису задужене да проповедају такве законе. "Закон и пророци", заједно са оним што је записано о Христовим личним речима и делима – то благо су ученици имали да преносе свету. Христово име било је њихова лозинка, њихов знак распознавања, веза њиховог јединства, ауторитативно овлашћење за њихов рад и извор њиховог успеха. У Христовом царству не треба признати ништа што не носи натпис Његовог имена." – *Жеља векова, 804.*

3. СЛУШАЊЕ ГЛАСА САВЕСТИ

- a. **Како је према искуству апостола Павла, важно да послушамо глас своје савести? Дјела 24,16; I Тим. 1,19; I Јов. 3,21.**

.....
 .....

- b. **Шта ће се коначно десити ако занемаримо да слушамо глас савести? Мат. 6,22,23; Титу 1,15; I Тим. 4,2.**

.....

"Када неко једном одбије да послуша позив, опомену или укор Светог Духа, његова савест је жигосана таквим ставом и други пут ће му бити још теже да прихвати савет или опомену. И тако са сваким понављањем бива све теже. Савест је Божји глас који чујемо у сукобу са својим људским страстима; кад се противимо том гласу, Свети Дух бива увређен и ожалошћен." – *V Сведочанствџво*, 112.

"Честитост намере, свесрдна преданост Богу, то су услови на које указују Спаситељеве речи. Будите искрени и непоколебљиви у свом настојању да дођете до истине, да јој се покорите по сваку цену и онда ћете примити божанско просветљење. Права побожност почиње када се прекине свака веза са грехом...

"Али ако је око заслепљено самољубљем, свуда влада само тама. 'Ако ли око твоје кварно буде, све ће тијело твоје тамно бити' (Мат. 6,23). Управо је таква тама обузимала Јевреје у њиховом упорном неверовању, и спречавала их да правилно схвате карактер и мисију Онога који је дошао да их избави од греха." – *Мисли са џоре*, 65.

- c. **Шта треба да чинимо са сваким утиском или идејом који нам изгледају да нам то управо говори Бог? Јован 5,39; Јевр. 4,12.**

.....

"Површни утисци и осећања нису поуздан доказ да неке особе води Господ. Сличне утиске и осећања, ако га у томе не осујетимо, може изазвати и сотона. Зато се на емоције не можемо са сигурношћу ослонити. Сви треба помним проучавањем да се добро упознају са доказима наше вере, како би своје исповедање могли да украсе доношењем плодова на славу Богу." – *I Сведочанствџво*, 373.

"Ако те у погледу било ког питања обузму сумње, одговор најпре мораш потражити у Светим списима." – *V Свед.*, 484.

4. ПОШТЕЊЕ

а. Како Бог гледа на свако непоштење и неисправност? Приче 19,5; Дјела 5,3-5.

.....

.....

"Али Бог мрзи дволичност и неистину. Ананија и Сафира су извршили утају и проневеру према Богу, слагали су Духу Светоме и њихов грех је брзо и страшно био кажњен." – *Дела апостола, 53.*

"Бог жели да нам строга казна која је задесила те кривоклетнике покаже колико је дубока Његова мржња и презир према сваком претеривању и обмани." – *Дела апостола, 55.*

"У ономе што се декларативно ради за Бога често има много супарничког истицања себе и самохвалисавог ликовања. Бог мрзи претварање. Кад су људи и жене крштени Светим Духом, они признају своје грехе, и добиће опроштај који значи оправдање. Али мудрост оних који неће да се кају нити да се понизе је да треба бити независан, јер су заслепљени у погледу значења праведности и посвећења истином. Кад људи свуку хаљине самоправедности, они ће увидети своје духовно сиромаштво и приближиће се оном стању братске љубави које ће показати да су у сагласности да Христом." – *Данас са Богом, 326.*

б. Шта се може десити када у проучавању Светих списа нисмо поштени према себи? Језек. 14,3.4. Шта можемо учинити управо тада? Језек. 14,6.

.....

.....

"Библију увек узимајте у руке без предрасуда у духу понизности и спремности да учите, и своје срце отворите утицају Божјег Духа, нека њена осведочавајућа сила обликује ваш начин живота и савест." – *Библ. ехо, 2. септембар, 1895.*

"Не претражујте Свете списе са циљем да нађете стихове које можете исконструисати тако да докажете своје теорије; јер Реч Божја каже да је то извртање Светих списа на сопствену погибао. Морате одбацити сваку предрасуду и проучавању Речи Божје приступити у молитвеном духу." – *Темељи хр. васпијања, 308.*

5. КРОТОСТ И ПОНИЗНОСТ

а. Које битне карактерне особине мора имати свако ко се учио од Исуса? Мат. 11,29; Пс. 22,26; 25,9.

"Кротост и понизност биће обележја свих који се покоравају закону Божјем." – *Знаци времена, 22. јул, 1897.*

"Ако ваша воља није усклађена са божанским захтевима, треба да се одрекнете својих склоности, одбаците своје омиљене жеље и пођете Христовим трагом." – *RH, 23. октобар, 1900.*

"У настојању да се приближи душама, свако мора да има своје лично искуство и да улаже личне напоре. Од сваког појединца Бог тражи да све своје снаге и способности посвети делу, и да се непрекидним напорима стално оспособљава да оно што уради буде прихватљиво и угодно Њему... Сви радници морају да буду тактични и да своје способности потчине контроли и утицају Светог Духа. Проучавање Божје Речи они морају учинити својим свакодневним задатком, слушајући Његов глас који им у живим пророчанствима говори у укорима, упутствима и охрабрењу; и онда ће их Свети Дух ојачати да као Божји сарадници напредују у верском искуству. Тако ће они корак по корак, бити вођени ка највишем циљу и њихова радост биће потпуна." – *V Сведочанство, 544.*

"Ако сте вољни да се у школи Христовој учите смерности и понизности, Он ће вам сигурно дати покој и мир. Често је потребно водити тешку борбу са самим собом да бисмо одустали од своје воље и напустили сопствени пут. Али ако ту лекцију научите, наћи ћете спокојство и мир. Охолост, себичност и славољубље морају се победити. Ваше воље мора нестати у вољи Христовој." – *Коментари библ. текстова, 458.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Чиме очевидно показујемо да смо послушали Бога?
2. Чиме су припадници Божјег народа у прошлости били спречавани да слушају Њега?
3. Како можемо одржавати чистоту савести?
4. Како можемо знати да ли смо заиста поштени пред Богом?
5. Шта треба да чинимо кад увидимо да наша воља није у складу са Божјим захтевима?

Чувајмо се шврдоглаве ујорности

"Служиће Господу са страхом, и радујће се с шрејешом. Пошијујће сина, да се не разгъеви, и ви не изгинеће на љушу своје; јер ће се гъев негов брзо раздорјети. Благо свјема који се у њ уздају!" – Пс. 2,11.12.

"Када глас Духа Светога проговори нашем срцу, наша је једина безбедност да послушамо без икаквог одлагања. Опасно је одлагати послушност; јер можда никада више нећете чути позив." – Христове љоуке, 247.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и љророци, 652-661.*

□ Недеља

23. август

1. ЦАР КОЈИ НИЈЕ ХТЕО ДА ПОСЛУША

а. Како је Бог говорио египатском цару? II Мојс. 5,1; 6,10.11.

"Египатском цару Бог је говорио преко Мојсија, пружајући му најупечатљивије доказе о својој божанској сили; али је монарх тврдоглаво одбацивао светлост која би га навела на покајање. Бог није послао некакву натприродну силу да би смекшала срце овом бунтовничком цару, али кад је фараон одбацио истину, Свети Дух се повукао и он је остављен у мраку неверовања које је сам изабрао." – RH, 20. јун, 1882.

б. Да ли је Бог очекивао да фараон послуша? II Мојс. 3,19.

"Бог говори људима преко својих слугу упућујући им опомене и упозорења, и осућујући грех. Он сваком даје прилике да поправи своје грешке пре него што му се оне укорене у карактеру; али ако неко одбије понуђену милост и не жели да се поправи, Божја сила не посредује да би осујетила оно чему су устремљени његови поступци. Таквом се чини да је лакше поновити исту грешку, него јој се успротивити: тако се срце грешника стврдне и затвара пред утицајем Светог Духа. А даље одбацивање светлости доводи га у такав положај да далеко јачи утицаји не могу оставити на њега неко трајније дејство." – Паџр. и љророци, 270.

2. ЦЕНА БУНТОВНИШТВА

а. Како је фараон од самог почетка одговарао Богу? II Мојс. 5,2.

.....

"Семе побуне које је посејао кад је одбацио прво чудо, донело је своју жетву. А кад се усудио да продужи са таквим понашањем, и како је његова упорност расла са степена на степен, срце му је бивало све тврђе, док најзад није угледао и хладно, мртво лице свога првенца." – *Паџр. и ѿророци, 270.*

б. Како је истрајан био Бог у свом обраћању фараону? II Мојс. 7,15-18; 8,1.2.20.21; 9,1-3.13; 10,3.4. Ко је охрабривао фараона да послуша Господа? II Мојс. 8,19; 10,7.

.....

"Очевидне доказе о својој моћи Бог је фараону пружио знацима и чудесима учињенима пред њим. Велики ЈА САМ упознао је фараона са својим силним делима, показујући му да је Он владар неба и земље, али је цар одлучио да пркоси Богу небескоме. Он није пристајао да сломи своје охоло и упорно срце чак ни пред Царем над царевима да би могао примити светлост; јер је одлучио да настави својим путем и да истраје у својој побуни. Одлучио је да спроводи своју вољу, одбацујући Божју заповест; и најочевиднији докази који су му пружени да је Јехова изнад богова свих народа и изнад свих мудраца и врачаца послужили су само да још више заслепе његов ум и отврдну његово срце." – *Сукоб и храброси, 89.*

в. Шта би Бог учинио да се фараон покајао? II Петр. 3,9.

.....

"Да је фараон прихватио очевидне доказе Божје силе пружене у првом злу, био би поштеђен свих зала која су касније уследила. Али је његова непопустљива упорност изазивала све веће испољавање Божје силе, и зла су долазила једно за другим, све док није био приморан да гледа мртво лице свога првенца и првенца свих својих сународника; док су синови Израиљеви које је сматрао својим робовима остали неповређени у току свих тих зала, нити их се дотакао анђеол затирач. Бог је очевидно показао да је Његова милост над онима који су били Његов народ." – *Ibid.,*

3. ОПОМЕНА ЗА НАС

а. Какву опомену и упозорење треба да извучемо из фараоновог одбијања да послуша Господа? Јевр. 3,12.13.

"Ко једном подлегне искушењу други пут ће подлећи много лакше. Свако понављање греха смањује снагу да му се одупremo, заслепљује очи и угушује убеђење. Свако посејано семе попустљивости, доноси и свој плод. Бог не чини чуда да би спречио жетву. "Шта човјек посије, оно ће и пожњети" (Гал. 6,7). Ко испољава неверничку дрскост и тупу равнодушност према Божјој истини, пожњеће оно што је сам сејао. Отуда долази да хиљаде људи потпуно равнодушно слушају оне истине које су их некада дирале до самог срца и дубоко узбуђивале. Они су сејали запостављање и опирање истини, и то исто морају и да жању.

"Сви они који своју немирну савест умирују мишљу да свој рђави пут могу изменити кад год то зажеље, и мисле да се с позивом милости могу играти и прихватити га кад се њима учини погодно, излажу се великој опасности и чине то на своју погибао. Они мисле да, размотривши сав свој утицај на страни великог бунтовника, у последњем тренутку опасности могу да промене вођу. Али се то не изводи тако лако. Искуство, васпитање и навике сталног попуштања греху остављају тако дубок и трајан утисак на њихов карактер да они после не могу прихватити Исусов лик." – *Пајџр. и њороци, 270.271.*

"Један гајени грех ће, мало по мало, унизити карактер, потчињавајући злој жељи све племенитије силе и способности. Уклањањем једног стражара савести, попуштањем једној рђавој навичи, једним занемаривањем високих захтева дужности, руши се одбрана душе и отварају врата сотони да нас заводи." – *Сукоб и храброст, 114.*

б. Шта морамо учинити ако приметимо да се и у нама јавља дух фараонов? Ис. 27,5.

"Зашто бисмо страховали кад је Бог рекао: 'Нека се ухвати за силу моју да учини мир са мнош, и учиниће мир са мнош' (Ис. 27, 5). Све што је потребно да би се надокнадиле наше слабости и да бисмо били охрабрени да приђемо Христу понуђено је великодушно." – *Христове љоуке, 127.*

4. ПОСЛЕДИЦЕ ОДБИЈАЊА ДА ПОСЛУШАМО

a. Зашто је фараон, на крају, ипак учинио оно што је Бог тражио? II Мојс. 12,30-32.

b. Ко, према Божјој намери, треба да се користи поруком коју је Он упутио фараону? II Мојс. 3,19,20.

"Али фараоново срце још је увек било тврдо. А тада му Бог посла поруку: 'Сад ћу пустити сва зла своја на срце твоје и на род твој, да знаш да нико није као ја на целој земљи... али те оставих да покажем на теби силу своју' (II Мојс. 9,16). Бог му није дао живот у том циљу, али је својим провиђењем тако водио догађаје да се баш тај фараон нађе на престолу кад је дошло време ослобођења Израиља. Иако је тај охоли тиранин својим злочинима проиграо Божје милосрђе, живот му је ипак био поштеђен, како би захваљујући његовој тврдоглавости Господ могао да испољи своја чуда у земљи мисирској. Догађајима управља Божје провиђење. Он је могао да постави на престо неког милосрднијег цара који не би смео да се супротставља моћном испољавању божанске силе. Али у том случају не би биле остварене Господње намере. Он је дозволио да Његов народ осети тлачитељску свирепост Мисираца, да би добио праву слику о унижавајућем утицају идолопоклонства. У свом поступању с фараоном, Бог је показао своју мржњу према идолопоклонству и своју одлучност у кажњавању свирепости и тлачења." – *Пајир. и њороци, 269.*

c. Шта можемо научити из фараоновог примера, ако нисмо вољни да слушамо Бога? Приче 1,24-28; Зах. 7,11,12; Јевр. 12,25.

"Бог је фараону послао поруку опомене и милости, али је одбио да призна Бога небеског и да слуша Његове заповести. "Ко је Господ?" запитао је он, "да послушам глас Његов' (II Мојс. 5,2)..."

"Сваки накнадни доказ о сили Божјој, који је египатски монарх одбијао, чинио га је све горим и упорнијим у пркошењу Богу... То јасно показује да је у питању био грех хуљења против Светог Духа... Постепеним повлачењем свога Духа, Господ је уклонио своју силу која ограничава зло, и цар је предан у руке најгорем од свих тирана – сопственом ја." – *Сукоб и хробрости, 89.*

5. ПРОРОК КОЈИ НИЈЕ ХТЕО ДА ПОСЛУША

- a. Колико је пута Господ настојао да придобије Валамову пажњу? IV Мојс. 22,22-27.
- b. Шта је Валама спречило да не препозна ранију Божју поруку? II Петр. 2,20.21 Кад смо осујећени начином што нас омета на нашем путу, размислимо да ли то можда Бог покушава да придобије нашу пажњу?

"Валам заслепљен није видео да се Небо умешало и није схватио да му то Бог препречава пут." – *Пајџр. и ѿроци, 462.*

"Један грех који је Валам гајио и волео затровао је цео његов карактер и проузроковао његову пропаст." – *Сукоб и храброст, 114.*

"Кад неко јасно види шта му је дужност, нека се не усуђује да у молитви тражи од Бога опроштај што ту дужност не извршује. Нека радије у понизности и потчињености тражи божанску снагу и мудрост да би извршио Његове захтеве." – *Ibid., 113.*

"Ми смо склони да искусне људе сматрамо сигурнима да неће бити заведени грешним задовољствима. Али често видимо како и они чији је ранији живот био примеран бивају заведени опчињавајућом силом греха, и своју Богом дану мужевност жртвују самозадовољавањем. За извесно време они се колебају између спремности да бране начела и склоности да крену забрањеним путем; али струја зла се коначно показује знатно јачом од њихових добрих одлука, као и у случају некада тако модерног и праведног цара – Соломуна." – *Здравствени реформатор, 1. јуна, 1878.*

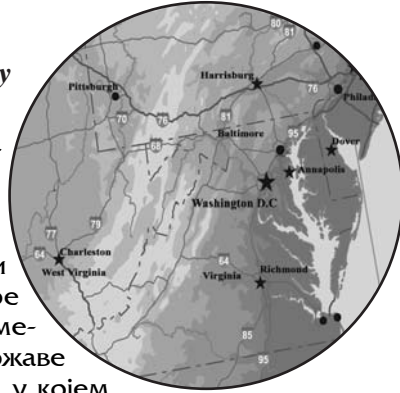
ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Колико је оних којима Бог говори најчешће несклоно да Га послушају?
2. На који начин и ми можемо да пркосимо Богу као што је то чинио фараон?
3. Шта морамо учинити ако смо занемарили да слушамо Бога?
4. Шта је то што наша срца и данас чини неосетљивима према Богу?
5. У чему можемо видети сличности и различитости између фараона и Валама?

Прилог њрве субоџе у месецу За Молиџвени дом у Вашингџону

Као народ који се припрема за други Христов долазак, дугујемо захвалност нашим протестантским прецима који су, захваљујући Божјем провиђењу, пронашли земљу која осигурава слободу вере сваком појединцу – Сједињене Америчке Државе. Главни град ове државе је Вашингтон, Дистрикт Колумбија, у којем стално боравиште имају око 650000 становника, укључујући службенике националне владе, стране дипломате и чланове њихових породица, а викендом се ту сливају више од милион људи из предграђа Мериленд и Вирџинија који имају сезонску карту. То овај град чини двадесет трећим по броју становништва у Сједињеним Државама и седмом метрополном. Овај велики центар популације са својим економским, политичким и културним прометом представља плодно тле за ширење Јеванђеља.

Дело Реформног покрета у Вашингтону почело је крајем 1970. са свега неколико чланова. Како је време пролазило, у току 1980. купљена је у Temple Hill, у предграђу Мериленд, једна мала кућа и преуређена за потребе наше Заједнице. Како је време пролазило тај мали Молитвени дом служио је као светионик у овој великој области. Многи од наше браће прошли су кроз Temple Hill и помогли подизање дела у тој области. Овај мали Молитвени дом, који је коришћен много година, може да прими око 30 посетилаца. Међутим, то је постало премало за наша богослужења. Са порастом броја чланова и редовних посетилаца намеће се неопходност веће грађевине. После многих молитава и поста, одлучено је да купимо већу зграду, стратегијски лоцирану у овој великој метрополи што ће нам омогућити да успешније извршимо налог нашег Учитеља: "Идите дакле и научите све народе." Објава Јеванђеља мора се однети сваком народу, племену и језику, како би сви имали прилику да чују и прихвате дар спасења.

Позивамо све учеснике суботне школе да помогну подизању новог светионика у главном граду САД. Бог нека обилато награди добровољно помагање Његовог дела. Хвала вам унапред за вашу дарежљивост.

Ваша браћа и сестџре из Вашингџона, САД

Слушање без двоумљења

"Благо онима који чувају откривења његова, свијем срцем ишраже га." – Пс. 119,2.

"Узрок клонућа и пропасти многих био би отклоњен сигурношћу у радосном осећању да их Бог прима. Морамо се научити да се и без таквог осећања ослонимо на Божју Реч... Недоумице и страховања против којих смо позвани да се боримо драгоцене су кушања наше вере, Божји радници који ће нам донети вечну и од свега претежнију славу." – *Знаци времена, 18. април, 1895.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуџ Хрисџу, 97-105.*

☐ Недеља

30. август

1. КАКО РЕАГОВАТИ КАД СЕ ПОЈАВИ СУМЊА

а. Шта можемо научити кад се суочимо са сумњом? Пс. 37,3-7.

.....

"Наша вера мора да почива на унутрашњем осведочењу, а не на спољашњим доказима. Они који су склони да сумњају, увек ће имати прилике за то, док ће они који заиста желе да сазнају истину, наћи довољно доказа на које може да се ослони њихова вера." – *Пуџ Хрисџу, 97.*

б. Зашто нисмо у могућности да одговоримо на свако питање или да решимо сваку неизвесност? Ис. 55,8,9.

.....

"Кад би људима било омогућено да у потпуности схвате Бога и Његова дела, не би имало смисла да се даље откривају и продубљују нове истине, да се напредује у знању, а разум и способности се више не би развијали. Бог више не би био најузвишеније биће, а човек би, досегнувши врхунац знања, престао да напредује у знању, а разум и способности се више не би развијали. Бог више не би био најузвишеније биће, а човек би, досегнувши врхунац знања, престао да напредује. Захвалимо Богу што није тако." – *Пуџ Хрисџу, 101.*

2. РЕШАВАЊЕ СУМЊЕ

- a. Како је важно улазити у питања о развоју наших умних способности? Приче 4,7. Какав пример у томе имамо у Христовом животу? Лука 2,52.**

.....
 .....

"Под контролом Христовог утицаја људски интелект може постићи чудесан развој. Младе треба охрабривати да постигну највиши критеријум интелектуалних достигнућа. Ако му је на првом месту знање о Богу и Његов страх, нема опасности да ће се студент узвисити сувише високо. Знање о Богу, разумевање Његове воље у Његовој Речи, колико је то могуће људском уму, усвојено у мисли и уткано у карактер, учиниће људе и жене успешнима. Проучавање Речи Божје оспособиће нас да задатке које нам је дао у свом делу извршавамо разборито и прихватљиво. Умне способности биће обогаћене, проширене и продубљене. Они који тако проучавају Реч Божју уздизаће се све више према најузвишенијем мерилу, јер постају учесници у божанској природи." – *Ујујисџва за младе, 31. август, 1899.*

- b. Шта је неопходно у изналажењу одговора на многа наша питања? Јаков 1,5-8.**

.....
 .....

"Многи очекују да им њихови проповедници донесу светлост од Бога сматрајући, изгледа, да је то лакше него да сами приђу Богу и затраже је од Њега. Такви много губе. Кад би хтели свакога дана да следе Христа и да Га узму за свог Вођу и Саветника, стекли би јасно познање Његове воље а тиме и драгоцено искуство. Баш зато што немају тог правог искуства, браћа која исповедају истину иду у искрама туђе бакље, не признају глас Духа Божјег и не знају за Његову вољу. Стога их је лако удаљити од вере. Они су непостојани, зато што су очекивали да други стекну искуство за њих. Сваки син и свака кћер Адамова имају широке могућности да самостално стекну сазнање о божанској вољи, да постану савршени хришћани и да се очисте кроз истину. Срамоте Бога они који говоре да су следбеници Христови, а немају искуствено сазнање о божанској вољи нити о тајни побожности." – *II Сведочанство, 725.*

3. ОДБАЦИВАЊЕ НЕБИБЛИЈСКИХ ТРАДИЦИЈА

а. Шта мора бити одвојено од нашег личног разумевања Божје поруке? Марко 7,6-9.

"Библија је правило живота, учећи нас какав карактер морамо откривати за будући, бесмртни живот. Наша вера и наша пракса у животу треба да буду живе посланице које читају и познају сви који нас окружују. Људима није потребна неодређена светлост традиција и обичаја да би разумели Свете списе Божје Речи. То је управо тако као кад би претпоставили да је Сунцу које сија подневном светлошћу потребна треперава светлост земаљске бакље да увећа његову славу. Измишљотине и мудре изреке свештеника и вероучитеља нису потребне да би студенте сачувале од заблуда. Тражите савет у живој Божјој Речи, и имаћете светлост. У светлости Библије свака дужност постаје јасна, свака поука разумљива, подесна да читаоца оспособи у припреми за вечни живот. Даровањем Христа и просветљењем Светог Духа открива нам и Оца и Сина. Реч Божја је тако прилагођена нашим потребама да и старије и младе може да умудри на спасење. У њој је наука о спасењу јасно откривена... 'Претражујте Свете списе', јер је у њима Божји савет, Његов глас који говори души." – *Темељи хр. васпјашања, 390.391.*

"Људски ауторитет носи потпис човека. Не можемо дозволити да се припадници нашег народа у потпуности препусте вођству слабог и погрешивог људског мишљења. Божји ауторитет мора да буде изнад свега другог. И ја морам позивати Божји народ да признаје Његов ауторитет, који носи очевидне доказе свог божанског порекла." – *Објављени рукописи XII, 69.*

б. Кад традицију ставимо изнад Речи Божје, на шта ће нас то навести? Мат. 23,23.

"Молитва и постови када се предузимају у духу самооправдања мрски су Богу. Свечани скупови за богослужење, низ верских церемонија, спољашња понизност, задивљујуће жртвовање – све то говори свету да се онај који све то чини сматра праведним. Све то скреће пажњу на онога који строго извршава дужности, говорећи: Овај човек има право на небо. Али то је све обмана. Делима се не може купити улазница у небо. Велика жртва коју је Христос принео сасвим је довољна за све који верују." – *Одабр. ѿорукe I, 388.*

4. ЛИЧНО ОСВЕДОЧЕЊЕ: ЗАШТИТА ПРОТИВ СУМЊЕ

- a. Како можемо знати за пут који води у Небо? Јован 14,6; 6,63; 8,31.32. Зашто ће онда многи од нас ипак изгубити Небо?**
- .....
- .....

"Срце ми је пуно туге кад размишљам колико њих застрањују са пута који води у Небо зато што не проучавају упутства која им је Бог дао. Није могуће пронаћи начин за спасење оних који се, имајући могућност да чују глас Божји у Његовој речи, нису довољно интересовали да се упознају са упутствима која је Бог дао, указујући на једини пут који води у Небо. Апостол добро поставља питање: 'Како ћемо побјећи не маривши за толико спасење?' (Јевр. 2,3). Наше младе треба свечано заветовати да се клоне залудних прича и да марљиво претражују Свете списе, како би свој ум хранили најздравијом храном и ојачали у дубоком размишљању о Христу који је постао Јемац за пали људски род." – *Ујиујсїво за младе, 31. август, 1887.*

- b. Шта у својим молитвама треба да тражимо од Господа да би нас заштитио од сумње? Пс. 139,23.24.**
- .....
- .....

"Преиспитајмо пажљиво и критички сами себе. Да ли преступамо завет који смо положили приликом крштења? Да ли смо мртви за овај свет и да ли живимо у Христу? Да ли тежимо за оним што је горе где Христос седи с десне стране Богу? Да није пресечено уже којим смо причвршћени за Вечну Стену? Да ли пловимо низводно ношени струјом пропасти? Зар да не уложимо никакве напоре да убрзамо своје кретање узводно? Не оклевајмо више, већ енергично употребљавајмо весла; и учинимо прво што можемо да не би дошло до безнадежног бродолома." – *RH, 7. јун, 1887.*

"Предај у потпуности своје срце Богу да га Он очисти и оплемени, да би постао учесник у божанској природи, спреман да 'побјегнеш од тјелесних жеља овога порочног свијета'. Тада ћеш 'с кротошћу и страхом бити свагда готов на одговор свакоме ко те запита за твоје надање' (1 Петр. 3,15). Имаћеш Христов мир." – *V Сведочанствїво, 311.*

5. ПРОМЕНА КОЈА НАМ ЈЕ НЕОПХОДНА

- а. Чему ће наше искуство бити слично кад победимо сумњу?**
Мат. 21,21.22.

.....

"Вером у Христа сваки недостатак карактера може да се уклони, свака мрља да се очисти, свака мана да се поправи, свака врлина да се развије.

"Ви у пуној мери све имате у њему" (Кол. 2,10).

"Молитва и вера су уско повезане, и треба их заједно проучавати. Молитва вере је божанско умеће; то је умеће којим мора овладати сваки који жели да његово животно дело буде успешно. Христос каже: 'Све што иштете у својој молитви, верујте да ћете примити; и биће вам' (Марко 11,24). Он објашњава да наша молба мора бити у складу с Божјом вољом; ми морамо тражити оно што је Он обећао, и што год примимо, мора бити употребљено да се испуни његова воља. Ако се испуне услови, испуниће се и обећање." – *Васиљѿанање*, 257.

- б. Какав став треба да заузимамо према нашим верницима?**
Јован 17,20.21 .

.....

.....

"Оружје војевања оних који се боре за Кнеза живота мора увек бити усмерено против непријатеља који напада споља, а не да буде окренуто тако да уништава оне који се боре под заставом Кнеза Емануила. У трену ока можемо да ранимо и повредимо један другога." – *Христос ѿбедник*, 235.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто Бог дозвољава могућност да посумњамо?
2. Шта је наша лична одговорност у отклањању сумње?
3. Шта је обично извор наших сумњи?
4. Како можемо да победимо сваку сумњу?
5. Шта ће бити резултат ослобођења од сумњи?

Историја послушности Богу

"Слушајте наставу, и будите мудри, и немојте је одбацити." – Приче 8,33.

"Део свог времена (Адам и Ева) проводили су у разговору са анђелима, у слушању њихових упутстава и поука и у срећи побожног размишљања." – Дух пророштва I, 25.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Васиљанање, 13-19.*

Недеља

6. септембар

1. АДАМ И ЕВА

а. Како су Адам и Ева слушали Божји глас? I Мојс. 3,8 (први део).

.....
.....

"Рад је (Адаму и Еви) сваког дана пружао здравље и ведрину, и они су потпуно срећни поздрављали посету свога Створитеља, који им се у смирају дана придруживао у шетњи и разговору. Господ их је свакодневно поучавао." – *Здравље и срећа, 229.*

"Разговарати лицем к лицу, срцем к срцу са својим Творцем било је (Адамово) велико преимућство. Да је остао одан Богу, све то остало би заувек његово." – *Васиљанање, 15.*

б. Како су Адам и Ева примали божанско вођство после појаве греха? I Мојс. 3,16-19.

.....

"Анђели су обавестили Адама да ће као што је његов преступ донео смрт и несрећу – живот и бесмртност бити поново омогућени жртвом Исуса Христа.

"Адаму су били откривени значајни догађаји будућности, од његовог изгнанства из Едема до потопа, и даље од првог Христовог доласка на земљу." – *Дух пророштва I, 51.*

2. НОЈЕ И АВРАМ СУ СЛУШАЛИ БОЖЈИ ГЛАС НЕПОСРЕДНО

а. Како је Ноје примао божанско вођство? I Мојс. 6,13-21. Како је Ноје одговорио на Богом дана упутства? I Мојс. 6,22.

"Свако општење између Неба и палог људског рода одржавано је само преко Христа. Син Божји је нашим првим родитељима дао обећања о искупљењу. Он је био тај који се у визији откривао патријарсима. И сви они: Адам, Ноје, Аврам, Исак, Јаков и Мојсије суштински су схватили смисао Јеванђеља. Они су спасење очекивали само преко човековог Заменика и Јемца. Свети људи од давнина одржавали су везу са Спаситељем који је имао да дође на земљу у човечјем облику; а неки од њих су и говорили са Христом и светим анђелима лицем к лицу." – *Папир. и њороци, 377.*

"И глас који је пророцима јављао божанску вољу за Његов народ такође је био глас Христов... У целом старом завету говори нам глас Христов..." – *Ibid., 378.*

б. Како је Бог комуницирао са Аврамом и како се Аврам одазивао? I Мојс. 22,1.2.11.12.

"Бог је Авраму указао велику част. Небески анђели су му се јављали и разговарали с њим као што разговара пријатељ с пријатељем." – *Папир. и њороци, 126.*

"Небески анђели још увек посећују ову земљу као у оним данима када су ходали по земљи и разговарали са Аврамом и са Мојсијем. Усред пословне активности наших великих градова, усред мноштва које преплављује прометне путеве и средишта новчано – робне размене на којима људи тргују од јутра до мрака, као и у свим пословним и спортским задовољствима где се може наћи све што овај живот пружа и где има тако мало размишљања о невидљивим стварностима будућег живота – чак и на таквим местима Небо још увек има своје стражаре и свеце. Невидљиви сведоци пазе на сваку реч и свако дело људских бића. На сваком састанку пословног или пак забавног карактера, на сваком скупу посвећеном богослужењу, има слушалаца више него што их људске очи могу видети. Понекад небеска бића повлаче завесу која заклања невидљиви свет, да би наше мисли одвратили од ујурбаности овоземаљских послова и усмерили их на присутност невидљивих сведока који виде све што ми чинимо и говоримо." – *Христове њоуке, 145.*

3. МОЈСИЈЕ И АРОН

а. Како је Бог водио Мојсија у време кад је требало да Израџљци напусте Египат? II Мојс. 3,4,10.

"Мојсије је разговарао са Исусом лицем к лицу, као кад неко разговара са својим пријатељем." – *RH, 2. март, 1886.*

"И најпроницљивији ум остаје збуњен у покушају да објасни божанску манифестацију у горућем жбуну. То није био сан, нити пак визија; то је била жива стварност, – нешто што је Мојсије заиста видео својим очима. Он је чуо како га из тог горућег жбуна сам Бог позива својим гласом, и покрио је своје лице, знајући да стоји у непосредној присутности Бога. Бог је проговорио људском бићу. Утисак који је све оно што је тада видео оставило на његов ум и одјек гласа који му се обратио, Мојсије никад није могао да опише, али је тај утисак остао неизбрисив. Небо се спустило до њега, и он је у најдубљем страхопоштовању слушао речи: 'Ја сам Бог оца твојега, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев' (II Мојс. 3,6). Каквог ли чудесног и несхватљивог понижења за Бога да напусти своје небеске двореве, и да се лично јави Мојсију, разговарајући с њим лицем к лицу 'као што човек разговара са пријатељем својим' (II Мојс. 33,11)." – *Библијски коментари, 48.*

б. Како је Мојсије касније разговарао са Богом? II Мојс. 33,18,19

"Охрабрен Божијим присуством, Мојсије се усудио да затражи додатни благослов: 'Молим те, рекао је Мојсије Господу, покажи ми славу своју (II Мојс. 33,18). Мислите ли да је Бог укорио Мојсија због таквог захтева? Не, заиста. Мојсије није упутио ову своју жељу из пуне радозналости. Он је имао пред собом одређени циљ. Схватио је да сопственим напорима не може учинити дело које би Богу било прихватљиво. Знао је да ће напредовати у мисији која му је била додељена само уколико стекне јаснију представу о Божијој слави, и то не у својој сопственој снази већ у сили Господа Бога Сведржитеља." – *RH, 11. мај, 1897.*

с. По чему се разликују начини које је Бог користио у комуникацији са Ароном? II Мојс. 6,13; 8,5; III Мојс. 10,8.

4. ИЗРАИЉЦИ ПРИЗНАЈУ БОЖЈИ ГЛАС

a. Како је Господ говорио Израиљцима под Синајском гором? V Мојс. 5,4,22.

"Бог је објављивање свога закона пропратио испољавањем своје моћи и славе, да Његов народ не би никад заборавио тај приказ и да би увек био испуњен дубоким поштовањем према Законодавцу као Творцу неба и земље. Хтео је исто тако да свим људима покаже светост, значај и вечиту трајност свога закона." – *Папир. и пророци, 315.*

b. Шта су они изабрали уместо да непосредно слушају глас Божји? Зашто? V Мојс. 5,23-27.

"Израиљски народ је био потпуно савладан страхом. Дубоко упечатљива сила гласа Божјег као да је превазишла оно што су њихова уздрхтала срца могла да поднесу. Кад им је закон био изложен као Божје велико мерило праведности, они су као никад до тада схватили сву одвратност греха и сопствену грешност у очима светог Бога. У страху и дубоком поштовању узмакли су се од горе и стали издалека. Затим завапише Мојсију: 'Говори нам ти и слушаћемо, а нека нам не говори Господ да не помремо.' Њихов вођа им је одговорио: 'Не бојте се јер Бог дође да вас искуша и да вам пред очима буде страх Његов, да не бисте гријешили.' Али народ ипак остаде на извесном одстојању и са страхом нетремице посматраше приказ док 'Мојсије приступи мраку у којем бјеше Бог' (II Мојс. 20,19-21)." – *Папир. и пророци, 315.*

c. Како је Бог говорио Израиљцима током векова? Лука 1,70; Јевр. 1,1.

"Бог је говорио свету кроз природу, кроз симболе, кроз патријархе и пророке." – *Жеља векова, 23.*

"О да си ти, народе са највећим преимућствима, познао време свога похођења и схватио шта је за мир твој! Ја сам задржавао анђела праведне освете, позивао сам те на покајање, али узалуд. Ти си презрео и одбацио не само слуге, посланике и пророке, већ и самог Свеца Израилева, свога Искупителџа." – *Велика борба, 19.*

5. СЛУШАЊЕ ГЛАСА БОЖЈЕГ У НАШЕМ ИСКУСТВУ

а. Како Бог жели да разговара с нама данас? Јевр. 1,1,2; Јован 5,39.

"Адам и Ева су примали знање у непосредном разговору с Богом; и учили су о Њему из Његових дела... Међутим, човек је својим преступом изгубио могућност да о Богу учи у непосредном разговору с Њим, а у великој мери и из Његових дела... Природа још увек говори о свом Створитељу. Али та откривења су непотпуна и не-савршена. У свом грешном стању, са ослабљеним способностима и ограниченим схватањем, ми смо неспособни да их правилно протумачимо. Нама је неопходно потпуније откривење о Богу, који је сам Он дао у својој Речи." – *Васиљиање, 14.*

б. Какво, према Божјој намери, треба да буде наше лично искуство са Његовом Речју? Пс. 34,8; Јер. 15,16; 29,13.

"Постоји доказ који је доступан свима – и најученијима и најнеучијима – то је лично искуство. Бог нас позива да се лично осведочимо у истинитост Његове Речи: 'Испитајте и видите колико је Господ добар' (Пс. 34,8). Уместо да се ослањамо на мишљење неког другог, морамо сами истраживати." – *Пуџи Христју, 103.104.*

"Хришћанин зна у Кога верује. Он Библију не само да чита; он из искуства познаје силу њених учења..."

"Он може посведочити: 'Била ми је неопходна помоћ, и нашао сам је у Исусу... Питате ли ме зашто верујем у Исуса? – зато што је Он мој божански Спаситељ. Зашто верујем у Библију? – Зато што сам у њој нашао глас Божји упућен мојој души.'" – *Вера којом живим, 16.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како је грех променио комуникацију између Бога, Адама и Еве?
2. Како је Бог одржавао везу са раним патријарсима?
3. Шта је Мојсије схватио код горућег жбуна, и како је реаговао?
4. Како је Бог говорио са Израиљем у току Старог завета?
5. Како глас Божји можемо чути и ми данас?

Христос слуша свога Оца

"Господ Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јушро, буди ми уши, да слушам као ученици. Господ Господ оћвори ми уши, и ја се не проћивих, не оћсиућих најраћ." – Ис. 50,4.5.

"Исус је стицао знање онако како то и ми можемо учинити; Његово темељно познавање Светих списа показује како је у својим раним годинама ревносно проучавао Божју Реч." – Жеља векова, 51.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 49-56.*

Недеља

13. септембар

1. ХРИСТОВ МЕТОД УЧЕЊА

a. Како је Исус учио истину? Јевр. 2,10.16-18; Мат. 7,7.

.....
.....

b. Ко је био Његов учитељ? Јован 5,20.

.....

"Мали Исус није похаћао тадашње јеврејске школе. Његова мати је била Његов први земаљски учитељ. Са њених усана и из записа пророка Он је упознао небеске истине. Оне исте речи које је Он сам давао Израилу преко Мојсија сад је упознавао седећи на коленима своје мајке. Кад је поодрастао, Он није похаћао рабинске школе. Није Му било потребно да стиче знање из таквих извора, јер је Бог био Његов Учитељ..." – *Жеља векова, 50.*

"Исус је стекао знање онако како то и ми можемо учинити; Његово темељно познавање Светог писма показује како је у својим раним годинама ревносно проучавао Реч Божју. Пред њим се простирала велика библиотека дела која је Бог створио. Онај који је начинио све што постоји проучавао је поуке које је Његова сопствена рука написала на земљи и на мору и на небу... Проучавао је живот биљака и животиња и живот човека." – *Ibid., 51.*

2. ЗАШТО ИСУС НИЈЕ ПОХАЋАО ШКОЛЕ

а. Зашто Исус није пристајао да буде поучаван од рабина? Римљ. 10,3; Јован 7,16.

"Васпитачи младих у Христовим данима били су формалисти. У току своје јавне службе, Исус је рекао рабинима: 'Ви се варате, не познавајући Свете Списе ни силу Божју' (Мат. 22,29) и приписао им Божју осуду: 'залуду ме поштују учећи наукама и заповијестима људским' (Мат. 15,9). Претерано су се задржавали на традицијама уздижући их изнад Светих списа Божје Речи. Изреке појединих људи и бескрајно понављање церемонија заузимали су толико места у животу студената да је васпитање које пружа спознају о Богу било занемарено. Велики учитељи су надугачко и нашироко говорили о безначајним појединостима, наглашавајући сваки детаљ да би се то сматрало важним у верском церемонијалу и прихватало као највиша обавеза. Истичали су давање 'десетка од метвице и од копра', док су запостављали 'шта је најпретежније у закону: 'правду и милост и вјеру' (Мат. 23,23). То је било уношено у масу безвредних појмова који су од очију младих скривали велике и битне истине о служби Богу.

"У том образовном систему није било места за оно лично искуство у којем душа сама стиче снагу да може рећи: 'Овако говори Господ' и да се ослони на божанску Реч која једино доноси помирење са Богом. Заузети бескрајним низом формалности, студенти у тим школама нису налазили мирне часове за разговор са Богом и за слушање Његовог гласа који говори срцу. Оно што су рабини сматрали вишим образовањем било је у ствари највећа препрека за право васпитање. То је било супротно сваком реалном развоју. Таквим школовањем умне способности младих биле су ограничаване и спречаване у свом развоју." – *Темељи хр. васпитања, 438.439.*

"Људска природа се увек успиње да истакне себе. Онај ко жели да постане савршен у Христу прво се мора ослободити охолости и задовољства самим собом. Тада у души настаје тишина у којој Божји глас може да се чује." – *Знаци времена, 9. април, 1902.*

б. Зашто је Исус одбио да стиче знање у таквим школама? Мат. 15,3,9; Кол. 2,8.

3. ПОШТОВАЊЕ И ОНИХ СА КОЈИМА СЕ НЕ СЛАЖЕМО

- а. С каквим поштовањем се Исус односио према вођама свога народа који су, замењујући Јеванђеље традицијама, обмањивали хиљаде народа? Лука 2,46.47.**

.....

.....

"Да је Исус поступио као да покушава да учи (рабине), они би сматрали да им је испод достојанства да слушају. Али они су ласкали себи да поучавају Њега, или бар да проверавају Његово познавање Светих списа. Својом младалачком скромношћу и љупкошћу, Исус је разорујао њихове предрасуде." – *Жеља векова, 62.*

- б. Кога је Исус сматрао својом породицом на земљи? Мат. 12,49. Како је Он одговорио кад су се чланови његове породице позивали на људске традиције?**

.....

.....

"Исусова браћа и сестре су поучавањем били упућени у многобројне традиције и церемоније рабина, али Христа нису могли навести да се заинтересује за то. Док је на сваком кораку чуо понављање прописа: 'То чини' или 'То не чини', Он је поступао независно од тих ограничења. Захтеви друштва и захтеви Божји увек су били у колизији; и Христос у својој младости иако није директно нападао обичаје и прописе познатих учитеља, није похађао њихове школе.

"Исус није прихватао никакав обичај који би од Њега тражио да одступи од воље Божје, нити се потчињавао упутствима оних који су људске речи уздизали изнад Речи Божје. Из свог ума одбацивао је све мудре изреке и формалности које нису биле утемељене у Речи Божјој. Није дозволио да таква схватања утичу на Њега. Учио је да је боље спречити зло него касније улагати напоре да се исто отклони кад заузме упориште у одајама ума. Својим примером Исус никад није наводио друге да одлазе тамо где би могли да се изопаче. Нити се пак без потребе излагао опасности да се сукобљава са рабинима, што би у каснијим годинама могло да ослаби Његов утицај у народу. Из истих разлога није се дао навести да истиче безначајне формалности или мудре изреке које је касније у својој јавној мисији тако одлучно осуђивао." – *Темељи хр. васпјићања, 439.*

4. НАУЧЕНИ ОД ГОСПОДА**а. Ко је био одговоран за Христово васпитање и образовање?
Лука 2,49; Јован 8,28.**

"Иако је био потчињен и послушан својим земаљским родитељима, Исус је у формирању свога карактера почео веома рано да одлучује сам за себе. Иако Му је мајка била први земаљски учитељ, Он је стално примао поуке од свог небеског Оца. Уместо да сазнања стиче из онога шта су учени рабини скупљали вековима, Исус је под надзором Божанског Васпитача проучавао чисте и неизопачене речи Божије, а проучавао је исто тако и велику књигу природе. Уносио је чистију атмосферу у породични живот. Иако се није потчињавао упутствима рабина нити је похађао њихове школе, ипак је често долазио у контакт са њима, и питања која им је постављао, као да је био њихов ученик, запањивала су те мудре људе; јер њихова пракса није била усклађена са учењем Светих списа и нису располагали оном мудрошћу која долази од Бога. Чак иако им није било по вољи Његово неприхватање популарних обичаја, увиђали су да је Његово васпитање и знање узвишеније од њиховог." – *Темељи хр. васпитања*, 439.440.

**б. Шта ми треба да учимо и истражујемо? Кол. 3,1,2; Мат. 11,29.
Како треба да будемо васпитани?**

"Свако дете може стећи знање онако како га је Исус стекао. Ако се трудимо да се упознамо са својим Небеским Оцем преко Његове Речи, анђели нам се приближују, наш разум јача док се карактер уздиже и оплемењује. Тада постајемо слични нашем Спаситељу. И кад схватимо лепоту и величину природе, наша љубав се обраћа Богу. Разум је испуњен страхопоштовањем, али је душа оснажена дошавши у додир са Свемоћним преко Његових дела. Општење са Богом кроз молитву развија духовне и моралне особине, док размишљање о духовним питањима оснажује духовне силе." – *Жеља векова*, 51.

"Задатак правог васпитања је да развија ову способност, да вежба младе да мисле, а не да само одражавају мисли других људи. Уместо да ограничимо њихово проучавање на оно што су људи рекли или написали, упутимо ученике на изворе истине, на пространа подручја истраживања у природи и откривењу." – *Васпитање*, 17.

5. МИ ТАКОЋЕ МОЖЕМО БИТИ УСПЕШНИ

а. Како се Исус припремао за своје животно дело? Ис. 50,4.5.

"Стално одржавање везе са Богом, потпуно потчињавање душе Њему, извршавање Његових речи не обзирући се на лажно образовање, обичаје и традиције Његовог времена, било је обележје Христовог живота." – *Темељи хр. васпийања, 440.*

б. Како ми треба да проучавамо Божју Реч да бисмо у томе били успешни? Ис. 55,6.7.

"Бити стално у ужурбаној активности, тежити нечему чиме се споља показује што већа побожност представљало је, по мишљењу рабина, врхунац религије; док су у исто време својом сталном непослушношћу Божјој Речи изопачавали пут Господњи. Међутим, васпитање или образовање које Бог одобрава наводи људе да најусрдније траже Бога... Бесконачни никада није, нити ће икада бити, везан људском организацијом или људским плановима. Свака душа мора имати лично искуство у стицању знања о Божјој вољи и Његовим путевима. У свима који дозвољавају да их Бог учи и уразумљује открива се живот који није у складу са обичајима, праксом и искуствима овог света. Посредством проучавања Светих списа и усрдне молитве они могу да чују поруку коју им Он упућује: 'Смирите се и познајте да сам ја Бог' (Пс. 46,10). Кад сваки други глас умукне, кад се сваки земаљски интерес потисне, тишина душе доприноси да глас Божји буде још јаснији. У Њему се налази спокојство и мир." – *Ibid., 440.441.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како је Исус стицао знање?
2. У чему је била погрешност образовног система у Његовим данима?
3. Како је Исус показао своје неслагање са многима од обичаја који су тада преовлађивали?
4. Како можемо побољшати своје умне способности?
5. На који начин и ми можемо постати успешни као што је Исус био?

"Говори, Госпoде!"

"Слушај, народе мој, што ћу ти казати, Израиљу, што ћу ти јавити. Ја сам Боџ, Боџ твој." – Пс. 50,7.

"Будимо увек спремни да кажемо: 'Говори Госпoде, чује слуга Твој!' (I Сам. 3,9)." – РН, 26. јул, 1898.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Вера и дела, 121.122.*

☐ *Недеља*

20. септембар

1. МАРИЈА - СЛУШКИЊА ГОСПОДЊА

а. Како је Марија реаговала кад је чула Госпoдњу поруку? Лука 1,38.

"Каква супротност између (Заријевог) неверовања и благог детињског поверења Марије из Назарета, која је на чудесну вест анђела одговорила: 'Ево слушкиње Госпoдње, нека ми буде по ријечи твојој' (Лука 1,38)." – *Жеља векова, 77.*

б. Ко је такође пророковао о Христу да би Маријина вера ојачала? Лука 1,41-43.67-69; 2,25-32.36-38. Ко је настојао да поколеба и уништи њену веру у Исуса?

"Марија је често опомињала Исуса и позивала Га да се покори схватањима рабина. Али се Он није дао убедити да измени своју навику посматрања дела Божјих и настојања да ублажи патње људи, па чак и немих животиња. Када су свештеници и учитељи затражили од Марије да им помогне у принуђивању Исуса на послушност, она је била веома узнемирена, али се мир вратио у њено срце кад јој је Он показао места у Светом писму која су говорила у прилог Његовог начина живота." – *Жеља векова, 73.*

"Покаткад се колебала између Исуса и његове браће, која нису веровала да је Он посланик Божји, али су многе чињенице потврђивале Његов божански карактер. Видела је како се необично жртвује за добро других. Његово присуство је уносило чистију атмосферу у дом и Његов живот је у злим елементима друштва деловао као квасац." – *Ibid., 74.*

2. САМУИЛО - СЛУГА ГОСПОДЊИ

а. Чије искуство треба да нам служи као узор сваког дана? I Сам. 3,7-10.

"Када се поставите како треба да би чули Божји глас, ви ћете у молитви сваког дана рећи: 'Говори, Господе, чује слуга Твој' (I Сам. 3,9). 'Господе, шта хоћеш да чиним?' (Дјела 9,6)." – *Дневни билџен Генералне конференције, 20. март, 1891.*

"Ми сада у срцу треба да се понизимо пред Господом. И не треба да чекамо у безбрижности, већ да ревностно и пажљиво заузимамо свој став." – *Објављени рукописи, XIX, 28.*

б. Како треба да сматрамо сваки таленат, сваку прилику и сваку могућност која нам се укаже? I Днев. 29,12-14. Шта може уништити овакав став и упропастити наше духовно искуство?

"Ма како велики, или пак мали, били ваши таленти, имајте на уму да је то што имате управо вама поверено. На тај начин Бог вас проверава, дајући вам прилику да се покажете вернима. За све своје способности дугујете Њему. Њему припадају снаге вашег тела, ума и душе и све те способности треба да употребите за Њега. Своје време, утицај, своје способности и умешност – све морате искористити у служби Ономе који вам је све то дао. Своје дарове најбоље користе они који се усрдно труде на остваривању великог Господњег плана за уздизање људског рода.

"Будите постојани у делу које сте отпочели, све док не задобијете победу за победом. Васпитавајте се у одређеном циљу. Имајте пред очима највиши критеријум, оно чиме ћете на славу Богу моћи да чините добра све више и више." – *Ујујисџиво младима, 25. јануар, 1910.*

"Сопствено 'ја' утиче на наше верско искуство далеко више него што можемо и замислити. Кад је сопствено ја распето, кад се упорна воља потчини, онда срце говори: "Не моја воља, Господе, него Твоја коме припадам и коме служим." 'Говори, Господе, чује слуга Твој.' Нико неће остати хладан и непокретан као непомичне звезде. То себично достојанство овог света неће се више одражавати. Видеће се само диван спој чистоте, узвишености и племенитости – мудрости која долази одозго и Христове кротости и смерности. Христос је (у Библији) приказан као безазлено Јагне." – *Објављени рукописи XII, 191.*

3. БУДИМО СЛИЧНИ САМУИЛУ

а. Шта представља извор успеха за сваког хришћанина? I Кор. 15,10.

.....
 .....

"Успех сваког радника зависи од Божјег благослова. Ако Господ ради с вама бићете у стању да извршите задатак који вам је намењено. Са Богом један може да гони хиљаду а двојица десет хиљада бегунаца. Али докле год одражавате тај дух фарисејства, Господњи Дух неће и не може да ради са вама, јер се ви не осећате зависним од Њега. Кад постанете ученици у Христовој школи испољаваћете једноставност и смерност мале деце, и бићете спремни да се саветујете са својом браћом и сестрама и усрдно ћете се молити Богу за помоћ. Ваше уши ће тада бити отворене да чујете глас срца: 'Говори, Господе, чује слуга Твој'." – *Ј. Г. Вајл, мајџеријали из 1888. 440.*

б. Шта је извор неуспеха за сваког хришћанина? Приче 12,15; Ис. 5,20.

.....
 .....

"Бог жели да вас обдари својим Духом; али Он то не може учинити док сте тако пуни себичности. Кад себичност умре, осетићете оживљавајући утицај Духа Божјег. Од припадника Божјег народа се тражи да теже јединству... Сада није време за отуђивање и раздор, јер попуштање себичности изопачује дух. Хоћете ли да се преиспитате, или ћете своју тврдоглаву непопустљивост сматрати доказом праве верности? Не будите заслепљени као фарисеји, који су добро називали зло а зло добрим, јер је то одвратно Богу. Никада нећете имати већи доказ него што је деловање Божјег Духа. Господ никада није намеравао да отклони све поводе за сумњу. Ономе ко поштено мисли Он ће дати довољно доказа да донесе правилну одлуку; али ако ви одлучно настављате својим путем, ако слично Саулу, нисте вољни да мењате свој став због охолости и упорности свог срца, због непознавања свог духовног сиромаштва, ви нећете препознати ни примити светлост. Рећи ћете као што је и Саул рекао: 'Извршио сам заповијест Господњу' (I Сам. 15,13)." – *Ibid. 410.411.*

4. ОПОМЕНА И САВЕТ

а. Шта ће бити са онима који се ослањају на људски разум уместо да се придржавају Богом даног савета? Приче 1,24-26.

"Док размишљамо о речима озбиљног упозорења упућеног Израиљу, пренесимо се у мислима пред велики бели престо, где ће се у присутности свемирског скупа судити сваком појединцу према делима која је чинио у телу...

"Нико тада неће имати сажаљења за лудости оних који су презрели и одбацили Бога. Нико неће ублажавати њихове муке. Свог правог Пријатеља који их је толико волео они су оставили, да би ишли путем лагодности и задовољстава овог света. Понекад су намеравали да се врате Богу. Али је свет са својим лудостима и обманама, потпуно обузео њихову пажњу. Безначајне забаве, охолост у одевању и попуштање апетиту отврднуле су њихово срце и отупеле им савест, тако да се глас истине више не чује. Дужност се занемарује, вечне вредности узимају олако, све док срце не изгуби сваку жељу да се жртвује за Онога који је толико учинио за човека. Али кад дође време жетве мораће да жању оно што су посејали...

"Тада ће ме звати, али се нећу одазвати; рано ће тражити, али ме неће наћи. Јер мрзише на знање, и страха Господњега не изабраше; не присташе на мој савет, и презираше сва карања моја. Зато ће јести плод путева својих, и наситиће се савјета својих' (Приче 1,28-31)." – *Знаци времена, 18. август, 1881.*

б. Шта је обећано онима који послушају Бога? Приче 1,33.

"Можемо ли икада наћи поузданијег вођу него што је Господ Исус? Права религија је отеловљена у Речи Божјој и састоји се у остајању под вођством Онога који је Свет у свакој мисли, речи и поступку. Он који је Пут, Истина и Живот прихвата смерног, искреног и оданог истраживача и каже му: Хајде за Мном, и усмерава га узним путем који води у небо. Да би нама отворио тај пут, Христос је жртвовао самог себе. Ми нисмо остављени да се на свом путу спотичемо у мраку. Исус нам је с десне стране и стално нам напомиње: 'Ја сам Пут'. И сви који одлуче да стално следе Господа биће вођени царским путем, и више од тога, то је пут који је припремљен за искупљенике Господње." – *РН, 29. март, 1906.*

5. СВЕЧАНИ АПЕЛ

а. Чему се можемо научити из Давидове молитве? Пс. 119,33-38.

"Грешник који одбије да се преда Богу налази се под контролом друге силе, слушајући други глас чије су сугестије потпуно другачијег карактера. Њиме завладају страсти, његово расуђивање је заслепљено, разум је збачен са престола и несавладане жеље одвлаче га сад на једну, сад на другу страну. Истина има сасвим мало утицаја на њега, јер је у људској природи – кад се одвоји од Извора истине – да се стално супротставља Божјој вољи и Његовим путевима. Физичко, умно и морално биће таквог човека све је под контролом пренагљених импулса. Осећања су изопачена, а свака способност која му је поверена за мудру употребу бива деморалисана. Такав човек је мртав у својим преступима и гресима. Склоности га покрећу, страсти господаре, а његов апетит и прохтеви немоћно се повинују под влашћу силе које он није ни свестан. Он говори о некаквој слободи, о слободном деловању, док се налази у најгорој врсти робовања." – *RH, 17. фебруар, 1891.*

б. Објасни како можемо избећи пораз у борби са непријатељем. Јаков 4,7-10; Филиб. 4,13.

"Онима који тврде да су хришћани стално је потребна сила која долази споља и која је изнад њих самих. Они треба будно да страже у молитви и да се држе под Божјом заштитом, иначе ће бити савладани од стране непријатеља. Хришћанин мора стално гледати у Бога као слуга у свога господара и као слушкиња у своју господарицу, говорећи: "Госпode, шта хоћеш да чиним?" (Дјела 9,6)." – *Ibid.,*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта можемо научити од Марије?
2. Шта можемо научити из Самуиловог искуства кад је још био дете?
3. Чиме показујемо да смо се научили у школи Христовој?
4. Како можемо путовати царским путем?
5. Како можемо слушати Бога и имати Његову силу у свом животу?

Слушајмо пажљиво глас с неба

"И уши ће твоје слушајти ријеч иза тебе ђде говори: То је џуи, идије њиме, кад треба скренути надесно или налијево." - Ис. 30,21.

"Многи библијски текстови, срочени у облику прича, дати су нам да бисмо схватили нарочиту бригу и пажњу коју Бог и небеска бића посвећују људима. Човек није препуштен да буде немоћна играчка сотониних кушања. Читаво небо активно учествује у преношењу светлости становницима земље, како у густом мраку заблуде и незнања не би остали без духовног вођства. Око Свевишњег никад не дрема и не спава, чувајући будно свој народ. Десет хиљада пута десет хиљада анђела не престају да брину о потребама синова људских. Гласови надахнути од Бога, кад год то затреба, наглашавају: 'То је пут, идите њиме'.

"Захваљујући томе гласу, можемо избећи да не гледамо и не слушамо свакојака зла и безакоња која се тако страшно шире и множе у овим последњим данима.

"За активан ум дече и младих призори насликани у машти откривају будућу стварност. Приказују се револуције, преокрети и сваковрсна збивања, при чему се руше законске ограде и свако уздржавање. Такав дух прожима и многе који то читају и прате. То их наводи и стимулише да - кад им се укаже могућност - изврше злочине чак и веће од онога што описују људи жељни сензација. Захваљујући оваквим злим утицајима друштво се све више деморализује. Семе безакоња сеје се на све стране, и онда нико не треба да се чуди када из свега тога уследи богата жетва злочина.

"Реците одлучно: Затворићу своје очи за све што је безначајно, неозбиљно и грешно. Моје уши припадају Господу, и нећу да слушам подла дошаптавања непријатеља. Свој глас ни на који начин нећу ставити у службу вољи која није под утицајем Божјег Духа. Моје тело је храм Светога Духа, и свака способност мога бића треба да буде посвећена достојним циљевима." - *Мој живој данас, 97.*

Добровољни дар прве суботе

4. ЈУЛ 2015
За реновирање
Молитвеног дома
у Мађарској

1. АВГУСТ 2015
За мисионске школе

5. СЕПТЕМБАР 2015
За Молитвени дом
у Вашингтону